పెద్ద హాలు. హాలునిండా ఆడవాళ్ళు. హాలుకి మధ్యగా రంగురంగు దీపాలతో పూలగుత్తిలా అమర్చబడ్డ దీపతోరణం. ఆ తోరణంనుంచి ప్రసరిస్తున్న రంగు రంగు కాంతులు హాలుని యింద్ర ధనుస్సులో వున్నట్లు చూపుతున్నాయి. హాలునిండా వరసల ప్రకారం అమర్చివేసిన కుర్చీలు, వాటికి దూరంగా కుడివైపు గోడవారగా కొన్ని బెంచీలు కలిపివేసి వాటిమీద తివాసీలు పరిచి తాత్కాలికంగా యేర్పరిచిన చిన్న స్టేజీ, ఆ స్టేజీమీద ప్రపంచంఅంతా మునిచుకుపోయినట్లు మొహంముడుచుకుని కూర్చున్న ఓ పసిమొహం. స్టేజిమీద, హాలులో హడావుడిగా అటు యిటు తిరుగుతున్న ఆడవాళ్ళల్లో ఆ చిన్న పాపని యెవరూ పట్టించుకున్నట్లులేరు. చాలా మంది వరసగా వేసిన కుర్చీలని వదిలేసి చిన్న చిన్న గుంపులుగా చేరి యేవేవో ఖబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఇద్దరు, ముగ్గురు ఆంగ్లోయిండియన్స్ కాబోలు, భుజాలులేని గౌన్లతో ఓ ప్రక్కగా కుర్చీలో కూర్చుని వచ్చేపోయేవారిని, హాలుని, స్టేజిమీదున్న పాపని కలియచూస్తున్నారు. కొంత మంది ఫలహారాలు వాటికి కాబోలు యెడంవైపుగా వున్న గది గుమ్మంలోనుంచి లోపలకువెళ్ళి తిరిగి వస్తున్నారు. ఆ తిరిగివస్తున్నవారికి గుమ్మందగ్గర రక్షకభటుల్లా నిటారుగా నిలబడ్డ ఇద్దరు పొడుగాటి సన్నటి అమ్మాయిలు కిళ్ళీలు, యేవో పేపరు పొట్లాలు అందిస్తున్నారు. అంతా ఆడవాళ్ళే! ఒక్క మగపురుగులేదు కొంతమంది చిన్నపిల్లల్ని తప్పిస్తే మొత్తానికి హైద్రాబాదులో అన్ని రకాల జాతులకు, కోవలకు చెందిన ఆడవాళ్ళందరూ దాదాపుగా యిక్కడ కన్పిస్తూనేవున్నారు. ఇంతమంది ఆడవాళ్ళని ఒక్కచోట తన 20 యేళ్ళ జీవితంలో ప్రప్రథమంగా చూస్తున్న వాసంతి ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని చూస్తోంది. ఒక్కతలలే చూస్తే యెన్ని రకాలో! ఇట్టంత చుట్టలు చుట్టి వాటిమీద బుట్టెడు పూలు పెట్టినవాళ్ళు కొంతమంది అయితే, కొంతమంది అసలే జడే వేసుకోనట్లు భుజాల సగంభాగందాక వదిలేసి అక్కడ్నుంచి తెండళ్ళులు అల్లినట్లున్నారు. ఇంకా కొంత మంది పీచుల్లావున్నా రెండు జడలు వేసుకున్నారు.

కొంతమంది చక్కగా పొడుగాటి జడలు వేసుకుని వాటిపైన నాగరం, చంద్రవంకలాటివి పెట్టుకుని చివర కుప్పెలు వేసుకున్నారు, ఇంకా కొంత మంది నడినెత్తిమీదకి రిబ్బన్‌పువ్వులా వచ్చేట్లు అదేదో అజంతా బొమ్మల్లా ముడేసుకున్నారు. జుట్టుని యెన్ని రకాల అలంకరించుకోవచ్చో వాసంతికి తెలిసిపోయింది ఒక్క జుట్టేగాదు. బట్టలు, బొట్టు, గాజులు యెంత నాజూకుగా, యెంత సహజంగా అలంకరించుకోవచ్చో వాసంతికి మొదటిసారిగా అర్థమైంది. జుట్టు, కట్టు, బొట్టు యీ మూడిం

యద్దనపూడి సులోచనారాణి

టికోసం ఆడవాళ్ళు యెన్ని రకాలు కావాలను కుంటారో—యెంత తాపత్రయపడ్తారో అన్పిస్తుంది వీళ్ళని చూస్తుంటే యెంతయినా పుట్టిన రోజుపేరుతో యింత హడావుడా! చిన్న పెళ్ళి చేసేనంత పుట్టినరోజే యింత వైభవంగా చేస్తుంటే యిహ పెళ్ళికి యెంత హడావుడి పడ్తారో! బందరు దగ్గర ఓ పక్కా పల్లెటూరులో పుట్టిన వాసంతికి యిదంతా కొంచం విచిత్రంగానే వుంది. స్టేజీ మీదవున్న పాపకి అందరూ యేవో బహుమతులు తీసుకెళ్ళి యిస్తున్నారు ఆ పాపకి ప్రక్కగా, వంటినిండా ధగధగమెరిసే రాళ్ళ నెక్లెస్‌తో పట్టెడు వెడల్పుగల జరీఅంచు పట్టుచీరతో గట్టిగాబిగించినట్టున్న ఓ స్థూలపాటి వయసు మళ్ళిన సువాసిని బహుమతులు తెస్తున్నవాళ్ళని వాడి చూపులు చూస్తూ నఖశిఖపర్యంతరం పరిశీలిస్తోంది. ఆవిడ ప్రక్కగా నిలబడ్డ ఓ ఖద్దరుచీర ఆవిడ తెచ్చిన వాళ్ళు యిచ్చిన బహుమతులన్నీ జాగ్రత్తగా ఓ ప్రక్కగా పెట్తోంది ఆలస్యంగావచ్చి, హాలులో వున్న ఆడవాళ్ళనిచూసి అలాగే గుమ్మందగ్గర నిలబడిపోయిన వాసంతి చేతిలోవున్న వెండి సోప్‌బాక్సు ఒకసారి తడిమి చూసుకుంది ఎలా యీ మహాసముద్రంలో ప్రవేశించి డాక్టరుగారి భార్య సుకన్యాదేవి యెక్కడుందో వెతికిపట్టుకోవటం? అసలిలా వెలుగురిలోకి రావటంఅంటేనే వాసంతికి భయం. యేదో వ్యక్తిత్వం పోగొట్టుకున్నట్లు, తనకేం లేనట్లు జాలిగా దీనంగా అన్పిస్తుంది. అందులోనూ యిలా వంటరిగా ప్రక్కన శేఖరం లేకుండా రావటం వాసంతికి యిదే మొదటిసారి అతను ప్రక్కనవుంటే ఫర్వాలేదు. తనవి, అతనివి అన్ని జవాబులూ అతనే చెప్పుకుంటాడు తనుమటుకు అన్నిటికీ సమాధానంగా చిన్నగానవ్వుతూ వుంటుంది. అందుకే అసలు యిక్కడికి గూడ వెళ్లనంటే కాదు గూడదు, వెళ్ళితీరాలి అన్నాడు రెండు రోజుల క్రితం కాంప్‌వెళ్తూ జీప్‌లో కూర్చుని బైలుదేరబోతూ కూడా మరోసారి డాక్టర్‌గారింటికి పుట్టిన రోజుకి తప్పకుండావెళ్ళిరమ్మనమని హెచ్చరించాడు. అక్కడికీ తను చాలా ఆలస్యంగానే వచ్చింది. ఇప్పటికి చాలా హడావుడి తగ్గిపోయి వుంటుంది, సుకన్యాదేవి వెంటనే కన్పిస్తుందేమోనని అయినా అసలు యింతమంది వస్తారని తనకేం తెలుసు లోపలికి వెళ్లాలంటే యేదో భయం వేస్తోంది. యెలా—యేవో ఆలోచనల్తో పరధ్యానగా నిలబడ్డ వాసంతి "అదేమిటి అలా గుమ్మందగ్గర నిలబడిపోయావేం? లోపలికి రా యెంతసేపయింది వచ్చి—శేఖరం క్యాంప్‌నుంచి రాలేదూ?" అంటూ సుకన్యాదేవి భుజంతట్టి పలకరించటంతో పులిక్కిపడింది ఆ వెంటనే తన్ని తను తమాయించుకుంటూ 'అబ్బేలేదండీ యిప్పుడే వచ్చాను మీ కోసమే చూస్తున్నాను' అంది చప్పున కళ్ళు చేతిలో వున్న సోప్‌బాక్సుమీద వాల్చుకుంటూ, ఛీ—ఛీ—యిలా గుమ్మందగ్గర నిలబడి వుండకూడదు. కాస్తంత ధైర్యం చేసుకుని లోపలికివెళ్ళి కూర్చుంటే బాగుండేది అనుకుంటూ. 'మంచిదానివే! నయం. నే వెంటనే చూశాను కాబట్టి సరిపోయింది అసలు చూడకనేపోదును మా అక్కయ్య కూతురువచ్చి గుమ్మందగ్గర పాలరాతిబొమ్మలా నిలబడ్డ ఆ అమ్మాయి యెవరు పిన్నీ అంటే తిరిగి చూశాను సుకన్యాదేవి నవ్వుతూ వాసంతిని చేయి పట్టి తీసుకొచ్చి ముందువరసలోవున్న ఓ కుర్చీలో కూర్చోబెట్టింది ఆవిడింకా యేదో చెప్తుండగా వెళుతున్నానండీ అంటూ యెవరో రావటంవల్ల వాసంతిని కూర్చో వస్తానని వెళ్ళిపోయింది

క్షణంలో వచ్చిన వ్యక్తిత్వం మళ్ళీ పోయినట్లనిపించింది వాసంతికి యెవరూ మాట్లాడేవాళ్ళ లేరు. పైపెచ్చు దూరంగా కూర్చున్న యిద్దరు ముగ్గురు నైలాన్‌చీరలమ్మాయిలు ఒకళ్ల తర్వాత ఒకళ్ళు వాసంతిని తిరిగి తిరిగిచూసి వాళ్లలో వాళ్ళు యేమిటో చెప్పుకుంటున్నారు వాళ్ళ చెప్పుకునేదేమిటో వాసంతికి విన్పించటంలేదు ఒకవేళ తనిలా కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని చూస్తోందని వెర్రిమొహంలావుంది, తెలుసూనేవుంది అనుకుంటున్నారేమో. లేకపోతే తనబట్టల్ని గురించి చెప్పుకుంటున్నారేమో! వాసంతి కళ్ళు వాల్చుకుని చీర వంక చూసుకుంది. తెల్లటి పాలనురుగులాటి చీర. యీ చీరంటే శేఖరానికి చాలా యిష్టం. శేఖరం గుర్తుకొచ్చేసరికి వాసంతి మొహంలో భయం, బెరుకుదనం పోయి ఉల్లాసం వచ్చింది క్యాంప్‌లో యీపాటికి యేంచేస్తున్నాడో! ఆఫీసులో అతను చాలా గంభీరంగా వుంటాడని అందరూ భయపడ్తారని మళ్ళీ యెవరో యేదో [illegible] చెప్తాడు రాజా. శేఖరం

ఎక్కడి తను, ఎక్కడ శేఖరం. అదృష్టంఅంటె యిదేకాబోలు. "మీ ఆయనంటే సామన్యం కాదమ్మాయోయ్. పెళ్లికాని ఆడపిల్లల గుండెల్లో మెరుపు పెళ్ళయిన ఆడపిల్లల గుండెలో నిట్టూర్పు" శేఖరంతో తన పెళ్ళి స్థిరపడింతర్వాత తనని పెళ్లికూతుర్ని చేసినప్పుడు కొత్తబట్టలతో ఆశీర్వాదం కోసం నమస్కరించటానికి వెళ్ళినప్పుడు అన్న మామయ్య మాటలు తనెలా మర్చిపోతుంది! అప్పుడే అక్కడే నిలబడ్డ అక్కయ్య—'యిహ అందరి గుండెల్లోనూ నిట్టూర్పే మామయ్యా. ఒక్క వాసంతి మొహంలోనే మెరుపు అతను' అన్నది. ఆరోజు అవేవో తమాషా మాటలనుకుంది కాని యెంత నిజం! కానీ చిత్రం. అన్నివిధాల వున్న, అతను తనలో యేం చూశాడో—చూసేందుకు యేముంది. అదృష్టం దయతలిచి తన ప్రక్కన నిలబడింది అంతే యివే మాటలు తను వోసారి అంటే అతను 'లేదు వాసంతీ నీలో నేను చాలా చూసాను యేం చూసానో చెప్పమని అడగకు ఒకప్పుడు నాలోవుండి ప్రస్తుతం పోగొట్టుకున్నదంతా నీలో చూశాను' అన్నాడు తనకారోజు ఆక్షణం చాలా బాగా గుర్తుంది. ఆరోజు ఆదివారం రాజేంద్రనగర్‌లో కిద్వాయి గార్డెన్ కాటేజ్ రిజర్వ్ చేయించుకున్నారు. యెప్పుడోగాని శేఖరానికి అంత తీరిక దొరకదు. ఆరాత్రి యెంత బాగుంది. కాటేజ్ ప్రక్కనున్న పచ్చగడ్డి మంచుతో తడిసి కొద్దిగా చల్లగావుంది. తెల్లటి వెన్నెల, స్వచ్ఛమైన మనసులా చుట్టుప్రక్కల శబ్దమేలేదు, కొంచెందూరంలోవున్న చెవులపిల్లులు గుస గుస తప్ప కాటేజ్ మధ్యగా శబ్దంచేస్తూ దొర్లే నీళ్ళు, వెన్నెట్లో పచ్చగడ్డిమీద శేఖరం జేబురుమాలు వేసుకుని కూర్చున్న తను, తన ఒళ్లో శేఖరం తల యెన్ని యుగాల అనుభవం కలిగింది తనకి అలా యెన్నికోట్ల సంవత్సరాలు (బతుకితేమటుకు విసుగొస్తుందా? కాలంనిల్చిపోతే బాగుండు ననిపిస్తుంది యెలా నిలుస్తుంది కాలం. తనకు చాతనైతే సూర్యుడ్ని, చంద్రుడ్ని యే లోయలమధ్యకైనా విసిరేసేది అవును వాటి మూలంగా యీ రాత్రింబవళ్ళు అవి చెయ్యలేని తను శేఖరం చేతిగడియారంతీసి దూరంగా దాచేసింది. అతన్ని గురించి తను యింతగా ఆలోచిస్తున్న యీ క్షణంలో అతనేం చేస్తుంటాడు యెందుకోమరి. తను వున్నప్పుడు వో విధంగా, లేనప్పుడు యింకో విధంగా వుంటాడు బహుశా గంభీరంగా వుండటం అలవాటయిపోవటమే కారణం కావచ్చు. రేపు సాయంత్రంగాని రాడు క్యాంప్‌నుంచి రేపుసాయంత్రం యెప్పటికి రాను మళ్ళీ గడియారంమీద కోపం. తన యీ ఆలోచనల్నన్నీ శేఖరంకి తమాషా చెప్పించుకు చెప్పించుకుని నవ్వుతాడు అతనికి తెలియదుగా—అతని కోసం వో మంచివార్త వుందని. పాపం! అన్నం సరిగ్గా సయించకపోతే వాంతులు చేసుకుంటూంటే యెంత ఖంగారుపడ్డాడో. అసలు ప్రతి నిమిషం ప్రతిమాట అతను విలువ చేకూరుస్తాడా లేక తను వూహించుకుంటుందా? మొన్న మటుకు మొన్న క్యాంప్ వెళ్ళబోతూంటే తనని దగ్గరికి తీసుకుని తొందరగా వచ్చేస్తానని భయపడొద్దని చెప్తూ, "నేను వచ్చేలోగా నువ్వు కొంచం సన్నపడాలి" అన్నాడు అది నిజమే అంత అన్నం సయించకపోయినా, యేం తినకపోయినా తను బాగానేవుంది. ఒంటిరంగుకి కూడ యేదో మెరుపువచ్చింది తను లావుఅవటం శేఖరానికి యిష్టంలేదని తనకు తెలియదు అందుకే అంది 'యేం లావయితే—అసలు నేను కొంచం లావుగావుంటేనే బాగుంటానని అందరూ అంటారు' అంది 'అబ్బెబ్బె అదేంకాదమ్మాయి లావు అయ్యేరోజులు ముందున్నాయి. యిప్పుడొద్దు నువ్వులావయిపోయి కూర్చున్న చోటునుంచి కదలలేకపోతే.' 'మీది మరీ విచిత్రం. అంత లావెందుకు అవుతాను'

'యెంతయినావద్దు నేను క్యాంప్‌నుంచి వచ్చేసరికి చేతులు చాచుకుని పరుగెత్తుకొస్తావు చూడు. బంగారు తీగెలావుంటావు. లావయితే బాగుండదు. నువ్వసలు పరుగెత్తలేవు. పరుగెత్తినా నేను చూడలేను' ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు అంత బాగా మాట్లాడి అంత హుషారుగా మాట్లాడినతన్ను దగ్గరికి తీసుకోవటంలో ఒళ్ళు వేడిగావుందని 'వద్దు నీకు ఒంట్లోబాగాలేదు నేను క్యాంప్ కాన్సిల్ చేసుకుంటా'నని కూర్చున్నారు ఆరోజు అసలు వుదయంనుంచే వంట్లో బాగలేదు ఆక్రితం రోజే లేడీ డాక్టర్ సుశీలకి ఫోన్‌చేస్తే ఆవిడలేదు. యెక్కడికో వెళ్ళిందన్నారు క్యాంప్ వెళ్లే హడావుడిలో వున్న శేఖరం గూడ పట్టించుకోలేదు తనూ అంత అనుకోలేదు ప్రయాణంఅయి జీప్‌లో సామానంతా పెట్టించి బట్టలు వేసుకుని టై కట్టుకుంటూన్న శేఖరం తను లోపలకువెళ్ళి కాఫీతో తిరిగి వచ్చేసరికి టై విప్పి టేబిల్‌మీద పారేసి

(51—వ పేజీ చూడండి)

అమహాల్యా

(9-వ పేజీ లిగావాయి)

వచ్చి పడుక్కుర్చీలో పడుకున్నాడు తనకు తెలుసు అతను వెళ్ళితీరాలి, చాలా ముఖ్యం అని డాక్టర్ సుశీల రాగానే పిలిపించుకుంటానని, లేకపోతే నే నేవెడ్తానని యెన్నో చెప్పి ఒప్పిస్తేగాని అతను లేచి మళ్ళీ టై కట్టుకోలేదు 'లేదు. నేను సరిగ్గా చూడనే లేదు నీ మొహం చాలా పీక్కుపోయివుంది తెలుసా' అత మొహంలో బాధకి తనకు నవ్వు వచ్చింది. కాని లదెంత హాయి ఒకళ్ళు మనకోసం ఆదుర్దా పడటం అనేది యెంత గొప్ప విషయం మరో అరగంటలో వెళ్ళిపోయాడు వెళ్ళిన తర్వాత తనకెంత దిగులో ఎళ్ళీ అతన్ని కళ్ళతో చూస్తానా అన్పిస్తుంది ఆమర్నాడు సుశీల వచ్చింది వసూస్తే ఆవిడ వేసిన మొదటి ప్రశ్నకి తనిచ్చిన జవాబులోనే చెప్పేసింది ఆ తర్వాత పరీక్ష గూడ చేసి నవ్వుతూ 'ఆడపిల్లా—మగ పిల్లవాడా' అని అడిగింది యెక్కడో యేదో ఆలోచిస్తున్న తన ఆవిడ ప్రశ్నకి తన సమాధానాన్ని అంత గుర్తించకుండానే 'యెవరికి' అంది. యెవరన్నా ప్రసవించాం—ప్రసవిస్తారో అనుకుంటు—యెవరన్నా ప్రసవిస్తారంటే అన్నప్పుడే చేతివేళ్ళలో రెండు చూపించి పట్టుకోమనటమో లేక ఆడపిల్లా, మగపిల్లవాడు కావాలో అని అడగటమో చెప్తారు డాక్టర్ సుశీల విరగపడి నవ్వుతున్నప్పుడుగాని తనకి గుర్తు రాలేదు ఆవిడ ప్రశ్న, తన జవాబు, ఆవిడ పరీక్ష—అన్నీ క్షణంసేపు గుండె కొట్టుకొనటం మానేసింది ఇహ అసలు కొట్టుకోదేమో అన్పించింది కానీ వెంటనే 'మీరే—శ్రీమతి వాసంతీధర్'కి అంటూ అంటుండగానే ఆగిపోయిన గుండె రెట్టింపువేగంతో కొట్టుకోవటం మొదలుపెట్టింది కూర్చున్న కుర్చీకి తన శరీరం అంటుకుపోయినట్లయింది యేమిటీ— తనకా? పాపా ప్రపంచం అకస్మాత్తుగా మారిపోదేం వస్తువులన్నీ యిలాగే వుంటాయేం? కిటికీ తలుపులన్నా కదలవేం? గాలయినా గట్టిగా వీచదేం? ఆకాశంలో మేఘాలయినా పరుగెత్తవేం? గుమ్మం అవతల వరండా దిగువగా పచ్చటి చెట్లమీదపడి మెరుస్తున్న సూర్యకాంతి పకపకా నవ్వదేం? యేం జరగదేం. యిదేమిటి యిలా ఆలోచిస్తుందేం తను "నిజంగానా?' జీరపోయిన గొంతుతో డాక్టర్ సుశీలవంక చూస్తూ అంది తను మీరు బలే తమాషాగా చూస్తారండీ! కళ్ళల్లో లన్ని భావాలు కదులుతాయేమిటి? నిజంగానే చెప్తున్నాను వారు క్యాంప్‌నుంచి రాగానే మొదట నాకు బహుమతి యిప్పించాలి కాన్పు అదీ నేనే చూస్తాను' నల్లగా పొడుగ్గావున్న సుశీల తెల్లటి పళ్ళన్నీ తళుక్‌మనేట్లు నవ్వి లంది ఆవిడవైపే తదేకంగా చూస్తున్న వాసంతికి ఆవిడ చేతిలో వో పసికందుని తెల్లటి తువాల్తో తుడుస్తూ "మీ పోలికండీ—ముక్కుమటుకు తండ్రిడిది పుణికి పుచ్చుకున్నాడు పాప చాలా ఆరోగ్యంగా వున్నాడు చూసారా, మీరు నాకు మంచి బహుమతి యివ్వాలి" అంటున్నట్లు తను యేదో మంచంమీద పడుకుని చెవుల్లో దూదితో నీరసంగా పడుకుని ఆసక్తిగా, భయంగా ఆ పసిపాపన్నైవు చూస్తున్నట్లు అన్పించింది. తనసలు యెప్పుడూ అంతే — వున్న విషయానికి, జరుగుతున్న క్షణానికి పదింతలు ముందుకు దూసుకుపోయి ఆలోచిస్తుంది ఈ క్షణంలో ఇప్పుడు జరుగుతున్నదాన్నిగురించి యెప్పుడూ ఆలోచించదు జరిగిపోయిన వాటినీ గురించైనా ఆలోచిస్తుంది లేకపోతే జరగబోయే వాటిని గురించయినా ఆలోచిస్తుంది. వర్తమానాన్ని గురించి ప్రసక్తే వుండదు, అది గతంగా మారేవరకు యేమిటో ఒక్కొక్కళ్ళ స్వభావం సీతయితే—జరిగిపోయింది, జరగబోయేది నాకు అక్కర్లేదు, జరుగుతున్నవే నాకు కావాలి జరిగిందాంతో మనకు ప్రసక్తిలేదు అది తిరిగిరాదు యెంత గొప్ప అనుభవంఅయినాసరే—జరగబోతుందంటావా అయోమయం, అర్థంగాదు మనతోపాటు ముందుకు పరుగెత్తే పెద్ద గోడ భవిష్యత్తు యెప్పటికప్పుడు దానివెనక యేంవుందీ మనకి తెలియనే తెలియదు అది తెలుసుకోవాలనే ప్రయత్నంతోనే మనం పరుగెత్తుతుంటాం చివరకు తెలుసుకోకుండానే పోతుంటాం అంటుంది దానిది మరీ వేదాంతం బ్రతుకంటే క్షణంలో సగంట ఆ క్షణంలో సగంలోనే చాతనైతే ఇంద్రధనస్సులో వున్న రంగులన్నీ చూసినట్లు అన్నీ అనుభవించగలంట కాని మొహం మరీ అంత చిన్న వయసులో అంత వేదాంతం వుండకూడదు బాబూ అలాటి వాళ్ళకి యిల్లూ సంసారాలుగూడ పట్టవు సీత అదే అంటుంది భర్తగాని, పిల్లలుగాని యివన్నీ వో బాధ్యతకింద మనం చెయ్యవలసిన పనులక్రింద తీసుకోవాలి అంటుంది తనకి శేఖరం యెప్పుడూ లోకంగా కన్పిస్తాడుగాని బాధ్యతగా అన్పించదు తనకి పిల్లలు కావాలి భర్త కావాలి అన్నీ కావాలి రేపు తనకి గూడ ఓ పాపపుడ్తే యిలాగే పుట్టిన రోజు చేసుకోదూ— తనప్పుడు యెలా వుంటుంది శేఖరం చెప్పినట్లు లావయి, నిండుగా జడమానేసి మెడమీదకు చుట్టతో వుంటుంది కాబోలు అమ్మో, యిలా చిన్నగా వుంటేనే బాగుంటుంది చిన్నతనం మననుంచి వెళ్ళిపోతుంటే యెంత బాధేస్తుందీ—అందుకే కాబోలు మనకు తెలియకుండానే మనం పెద్దవాళ్లం అయిపోతూవుంటాం

చాలా సేపట్నుంచి తదేకంగా ఆలోచిస్తున్న వాసంతి యెవరోవచ్చి పల్కరించటంతో యీ లోకంలో పడింది. ఆ వచ్చిన అమ్మాయి సుకన్యాదేవి అక్క కూతురు కాబోలు 'పిన్ని మిమ్మల్ని లోపలకు పిలుస్తోంది' అంటూ వచ్చింది. యిదేమిటి— చాలా సేపయింది వాసంతి ఖంగారుగా లేచి నిలబడింది హాలులో చాలాభాగం ఖాళీ అయిపోయింది గోడవారగా కూర్చున్న ఆంగ్లోయిండియన్స్ వెళ్ళిపోయారు హాలులో చాల కొద్దిమంది మిగిలారు స్టేజీ గూడ ఖాళీ అయింది. వాసంతి దిక్కులు చూడటం మానేసి తనని పిలవటానికి వచ్చిన అమ్మాయిని 'యెక్కడికి రావాలి' అంది 'లోపలికి అక్కడ ఫలహారంచేసి మళ్ళీ వచ్చి కూర్చుందురుగాని' దూరంగా కూర్చుని అంతకుముందు వాసంతినిచూసి నవ్వుతూ ఖబుర్లు చెప్పుకున్న అమ్మాయిలవంక మెడ తిప్పిచూసి నవ్వుతూ అంది ఆ అమ్మాయి. వాళ్ళని చూసేసరికి వాసంతికి మళ్ళా

రిస్టువాచీ రు.7-8-0కే!

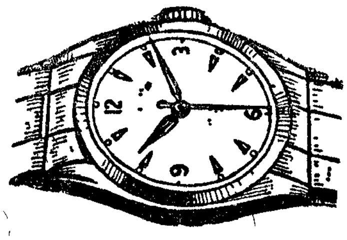

మా చైన్ సిస్టంలో వాటర్‌ప్రూఫ్ 17 జ్యూయల్సు, రేడియం డైలు 10 సం॥ములు గ్యారంటీకల వాచీ రు 7-8-0 కే పొందండి. పోస్టేజి గు 1-8-0 అదనం. నచ్చకున్న పైకం వాపసు.

MURUGAN WATCH CO.,
VELPUR (W.G) A. P.

ఉచితం!

ఈ ముఖ్యమైన పుస్తకము

ప్రతి దంపతులకూ ఈ పుస్తకము ఒక ప్రతి కావలెను, ఎందుకనగా దీనిలో కుటుంబ నియంత్రణా ప్రాముఖ్యత గురించి సులభ శైలిలో బోధింపబడినది, అది ఎందుకు ఆవశ్యకమో, వైవాహిక జీవితమందలి సహజమైన సమస్యలలో నొక దానిని పరిష్కరించుట ఎంత సులభ సాధ్యమో తెలుపబడింది ఇప్పుడే మీ ప్రతిని తెప్పించుకోండి

నేడే ఈ కూపన్‌ను పోస్టుద్వారా పంపండి.

ఎల్ డి సీమోర్ అండ్ కొ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, డిపార్టుమెంటు A 9 వల్కన్ ఇన్సూరెన్స్ బిల్డింగ్, చర్చ్‌గేట్ బొంబాయి – 1 "డ్యూరెక్స్" అండ్ "డ్యూరఫక్" కాంట్రాసెప్టివ్‌లకు ఏజెంట్లు: "ప్లాన్డ్ ఫేమిలీస్" అను పుస్తకము ఒక ప్రతి ఉచితంగా సాదా కవరులో దయచేసి నాకు పంపండి నేను వ్యక్తుడను

పేరు . . . .

చిరు నామా . . .

Aiyars LDS/I TL

దిగులు ముంచుకువచ్చింది. వాళ్ళింకా అలానే చూస్తూ వున్నారు 'రండి' అని పిలుస్తున్న అమ్మాయితో యెలాగో లోపలకు వెళ్ళబోయింది వాసంతి గుమ్మానికి కొంచం యివతల వుండగానే ఆ ముగ్గురు అమ్మాయిలు వాసంతి వైపు వచ్చారు 'పరిచయం చెయ్యాలా — ఇదుగో వీళ్ళు నా స్నేహితురాళ్లండీ—యీమె వాసంతి అని శేఖరంగారి భార్యవారు, మాబావగారు మంచి ఫ్రెండ్స్' అంది, సుకన్యాదేవి పిన్నికూతురు వాళ్ల ముగ్గురికీ నమస్కారాలు చేసింది వాసంతి అందులో మధ్య అమ్మాయి అంది.

'మిమ్మల్ని చూసింతర్వాత మీతో తప్పకుండా పరిచయం చేసుకోవాలనిపించిందండి. మీ కళ్లు చాలా బాగున్నాయి యిందాకట్నుంచీ మీవంకే చూస్తున్నాను

వాసంతి కళ్లు క్రిందికి వాలిపోయినాయి. అంత ధైర్యంగా నిర్మొహమాటంగా మొహంమీద చెప్పే

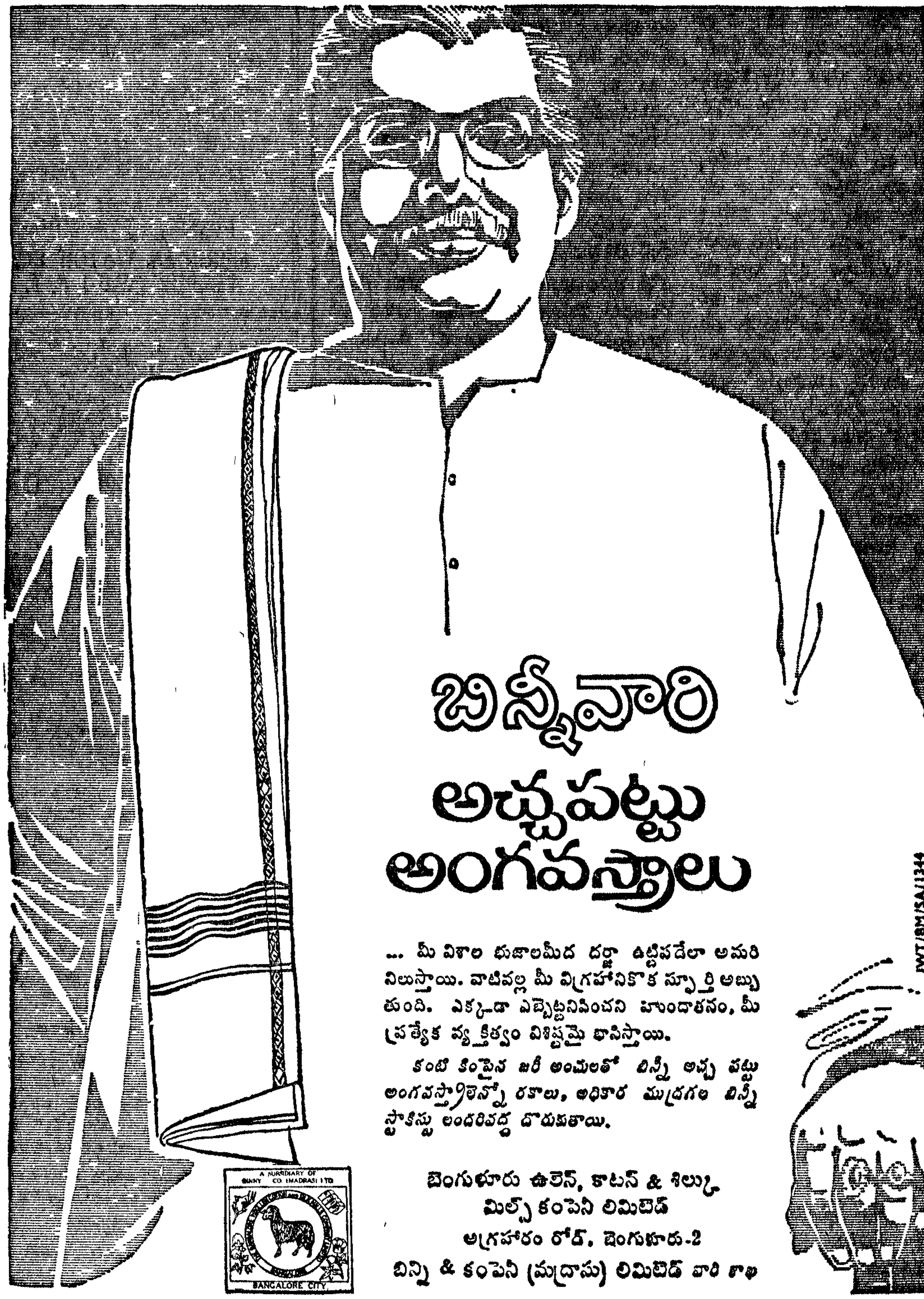

స్తున్న ఆ అమ్మాయివంక కళ్లెత్తిచూడటం గూడ భయమనిపించింది

'ఆ అమ్మాయి కథల రాస్తుందిలే అందుకు' అంది మరో అమ్మాయి 'అది అనవసరప్రసంగం మొదటమ్మాయి కసిరింది. పేరడిగింది వాసంతి జవాబు చెప్పింది ఆ అమ్మాయి ఆపేరు వాసంతికి పరిచయమే. కథలు గూడ బాగానే వుంటాయి కానీ అమ్మాయి వయసు తక్కువగావుందే అంతమంచి కథలు రాయడం యెలావస్తుందీ అనుకుంటున్న వాసంతికి 'పదండి—లోపల పిన్ని వెయిట్‌చేస్తోంది' అంది సుకన్యాదేవి అక్కకూతురు మరోసారి వాళ్ల ముగ్గురికి నమస్కారంచేసి వాసంతి యివతలకు వచ్చింది అప్పటికే సుకన్యాదేవి బైటకు వచ్చేసింది 'మీరు లోపలకు వెళ్లండి చూడు గిరిజా వాసంతిని లోపలకు తీసుకువెళ్లు. ఇక్కడ అహల్యాదేవి వెడుతున్నానంటున్నారు పంపిస్తాను వెళ్లు లోపలికి వాసంతి సిగ్గుపడకు—మాటలు చెప్తూనే ఆవిడ హడావుడిగా వెళ్ళిపోయారు గిరిజ లోపలికి వెడుతుండగా వాసంతి చటుక్కున చెయిపట్టి ఆపి, 'మీ అక్కయ్యకూతురెక్కడ' అంది చేతిలో వుండిపోయిన సోప్‌బాక్సు గుర్తుకు రావటంతో 'యెవరూ—జయంతా? అక్కడ ఆగదిలో వుందే' అంది గిరిజ ఆగిపోతూ వాసంతి తలతిప్పి చూసింది. గిరిజ చూపించిన గదిలో జయంతి, ఆవిడ ప్రక్కన ఆ లావుపాటి ఆవిడ, ఖద్దరుచీర ఆవిడ వున్నారు 'నువ్వాక్క పనిచేసిపెట్టు. నేను వెడుతూవుంటాను. నువ్విది మీ జయంతికిచ్చేసి రా' అంది

'అదేమిటి—మీ రివ్వండి' గిరిజ అనుమానంగా చూస్తూ అంది

'కాదే వారిపేరుచెప్పి నువ్విచ్చేసి రా' బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా అంది వాసంతి క్షణంసేపు వాసంతి మొహంలోకి చూసిన గిరిజ సోప్‌బాక్సు తీసుకొని వెళ్లింది యెంత త్వరగా ముగించుకుని బైటపడ్తే అంత బాగుండు—యేరీ యిక్కడ యిందాక రక్షకభటుల్లా నిలబడ్డ అమ్మాయిలు లేరే, పోయారే అనుకుంటూ తలవంచుకుని లోపలకి వస్తున్న వాసంతికి అలాగే తలవంచుకుని గబగబా లోపల్నుంచి వస్తున్న మరోవ్యక్తి రకీమని తలకొట్టింది ఇద్దరూ ఒక్కసారి అబ్బా అనుకుని దెబ్బతగిలిన చోటు పట్టుకుని తలెత్తి చూశారు. "సారీ చూడలేదు" అంది అవతల వ్యక్తి వసంతయెత్తే వుంది కానీ నాలుగైదు సంవత్సరాలు పెద్దదిలావుంది పొడుక్కుతగ్గలావుతో మనిషి హుందాగావుంది చాలా అందంగావుంది శరీర సౌష్టవానికి చక్కగా అతికినట్లున్న చీర—జాకెట్. కానీ జాకెట్ చేతులు భుజాల దిగువుగా పొట్టిగా చాలా బిగుతుగా వున్నాయి చెవలకి చీరరంగుతోకలిసే ద్రాక్షగుత్తుల్లా వున్న ప్లాస్టిక్‌వి వున్నాయి పెదవులకి రంగుంది కానీ రంగు వేసుకున్నట్లులేదు చాలా సహజంగా వుంది

"సారీ దెబ్బతగిలిందా?' అంది ఆవిడ నవ్వుతూ.

'లేదు ఫర్వాలేదు' వసంత గూడ నవ్వింది

'వెరీ వెరీ సారీ' వసంతని తప్పించుకుని వెళ్లిపోయింది ఆవిడ ఆవిడని యింకా పొంతం చూడటం పూర్తిగాని వసంత తలతిప్పి అవిడ వచ్చినవైపే చూస్తుండిపోయింది. వెనక నడినెత్తిమీదకి జుట్టు మెలితిప్పి చుట్టిన చుట్ట, వెనక జాకెట్‌కి వీపుమీద డైమండ్ ఆకారంలో బట్టలేదు ఆ బట్టలేనంత మేర బిగువుగా అందంగా శరీరం కన్పిస్తోంది. మెడలో గొలుసుండే భాగంనుంచి ఆ కత్తిరించిన డైమండ్ ఆకారంమీదుగా పట్టుకుచ్చులు చిన్న చిన్నవి నడుందాక వేళ్లాడుతున్నాయి. నడక గూడ బాగానేవుంది. వెడూ వెడ్తూ ఆవిడ ఒకసారి వెనక్కు తిరిగిచూసి యింకా అలాగే నిలబడిపోయి తనవంక చూస్తున్న వాసంతిని చూసి మళ్లీ నవ్వి వెళ్లిపోయింది ఆవిడ చూడగానే వాసంతి చప్పున మొహం తిప్పుకుంది ఇంతలో గిరిజ వచ్చింది 'ఆవిడెవరు' దూరంగావెళ్ళిపోయి సుకన్యాదేవితో మాట్లాడుతున్న ఆవిడని చెయిచాచి వేలుపెట్టి చూపిస్తూ అంది 'యెవరూ—ఆవిడా మా అక్కయ్య ఫ్రెండ్ బొంబాయిలో వుంటారు ఆవిడ మొగుడు అమెరికా వెళ్ళివచ్చారు. ఆమెగూడ వెళ్ళివచ్చింది. 'లోపలకు దారితీస్తూ అంది గిరిజ

ఫలహారం అదీ ముగించుకుని గిరిజతోపాటు యివతలకు వచ్చింది వాసంతి హాలు పూర్తిగా ఖాళీ అయిపోయింది పెద్ద వర్షం గబగబాపడి ఒక్కసారి తెరిపి వచ్చినట్లుగావుంది హాలులో దీపాల గుత్తి క్రిందుగా నిలబడి ఆవిడ, సుకన్యాదేవి యింకా యేదో మాట్లాడుకుంటూనేవున్నారు "ఆగండి మీకు కిళ్లీ తీసుకొస్తాను" అంటూ గిరిజ మధ్యలో వెనక్కు వెళ్ళిపోయింది "ఇక్కడ రా వాసంతి" దూరంగా నిలబడిన సుకన్యాదేవి పిలవటంతో గిరిజకోసం చూస్తున్నట్లు నిలబడిన వాసంతి కదిలి ముందుకు వెళ్ళింది "ఈవిడ నా స్నేహితురాలు అమూల్య"యీవిడపేరు అమూల్యా! మనిషిలానే పేరు గూడ చక్కగా అమూల్యంగానేవుంది అనుకుంది వసంత చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తూ. 'నీ పేరేమిటి వాసంతా?" అంది ఆవిడ బాగా దగ్గరగావచ్చి ఆవిడ చూపుల్లో యిందాకటి మార్దవం లాలిత్యం రెండూ లేవు అవేవో చురకలు వేసినట్లు అవి తగిలినచోటల్లా గుచ్చుకుంటున్నట్లూ వున్నాయి ఆవిడలో ఆమార్పు యెందుకు వచ్చిందో అర్థంగాని వాసంతి అచేతనంగా అలాగే నిలబడిపోయింది పైనవున్న దీపాల గుత్తిలోంచి వస్తున్న రంగు రంగు కాంతులు ఆవిడ మొహంమీద నీలంగా, సుకన్యాదేవి మొహంమీద యెర్రగా తన మొహంమీద తెల్లగా పడుతున్నాయి

"శేఖరం నీకు పెళ్ళికిముందే తెలుసా?" హఠాత్తుగా ఆవిడ చెయిచాచి వాసంతి గడ్డాన్ని మునివేళ్ళతో పట్టుకుని యెత్తుతూ అంది. ఆ యెత్తడం ప్రేమగాకాక, అదేదో ఆసక్తిగావుంది అసలు సుకన్యాదేవి ఆవిడని తనకు పరిచయం చేసిందిగాని, తనకు ఆవిడకు పరిచయంలేదు కాని తనపేరు ఆవిడకి తెలిసింది పోనీ అది ఆవిడకి యీవిడ చెప్పి వుండచ్చు కానీ శేఖరం సంగతి అడుగుతుందేమిటి? గడ్డాన్ని ఆవిడ చేతిలోంచి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ ఆవిడ చూపులతో కలసిన తన చూపుల్ని క్రిందికి తిప్పుకుంది వాసంతి 'కొంచం సిగ్గులావుందే లేకపోతే కొత్తా?' ఆవిడ గడ్డం వదలకుండానే అంది పైనుంచి వస్తున్న రంగు రంగుల

'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక'లో ప్రకటనలు మీవ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి.

తరచుగా మూత్రవిసర్జన

చక్కెరతో గాని, చక్కెర లేకుండగాని తరచుగా మూత్రము వెలువడుట మిక్కిలి ప్రమాదకరమైన చిహ్నము. శరీరాన్ని శుల్క చేయడమేకాకుండా ఈవ్యాధి, తనబంధలో చిక్కినవారిని అగోజు కాగోజు మృత్యువుకు ఆసన్నని చేయును. ప్రథమదశలో శారీరక మానసిక శ్రమలకు యిచ్ఛగించకుండుట, నడుములో నొప్పి, దృష్టిమాంద్యము, తొడల్లో తిమ్మిరి, నరముల బలహీనతతో యీ వ్యాధి బాధమాపును పై లక్షణములతో కూడిన వ్యాధికి వెంటనే తగిన చికిత్స చేయించకున్నచో, అధికదాహం, ఆకలి, గొంతు నోరు యెండుట, గురదలు, కాళ్ళలో పగుళ్లు, తూకం తగ్గడం, శరీరమంతా పోట్లు, కీళ్ళ నొప్పులు, కంటిపొరలు, క్షయ, గడ్డలు, రాచ పుండ్లు, ఇట్టి భయంకర బాధాకరమైన వ్యాధులు యెన్నో సంభవింపవచ్చును.

"వీనస్ ఛారమ్" మాత్రలు వాడి అనేక వేలమంది తమబాధలనుండినివారణపొంది మృత్యుకరాళమునుండి రక్షింపబడిరి. "వీనస్ ఛారమ్" శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద ప్రాచీన యూనాని వైద్యవిధానం ప్రకారం అమూల్య ఓషధుల శాకపదార్థముల, స్వాభావిక క్షారముల సారముతో తయారైనవి. "అమిత దాహము, మూత్రంలో చక్కెర తగ్గి పలుమార్లు మూత్ర విసర్జన చేయు అవసరము 2 రోజులలోనే లేక 3 మాసు చాలాభాగము నివారణయగును. కొద్ది రోజులలోనే మీకు సగానికిపైగా స్వస్థత చేకూరిన ట్లనిపించును. "వీనస్ ఛారమ్" కొద్ది వ్యయముతో సుఖముగా, తేలికగా సేవించవచ్చును. దీనికి ప్రత్యేకపథ్యము లేదు. నిరాహారముతో నుండే అవసరంలేదు. రోగులు పుష్టికరమైన ఆహారము తీసెంగుకై ఇదివరకటి కంటే ఎక్కువరకాల ఆహారపదార్థములు తీసికొనవచ్చును. వివరములుగల ఇంగ్లీషుకరపత్రములు అడిగినవారికిఉచితముగా పంపబడును. 50 బిళ్ళలఖరీదు రు.6-75న.పై. మాత్రమే. పోస్టేజినిమిత్తం రు 1-6 న పై. అదనం. (ఒకేసారి రెండు, అంతకుపైగా సీసాలను తీసికొన్నచో పోస్టేజి ఉచితం.)

(SELLING AGENIS)
Barrys Commercial Corporation
(A. P W)
27/A, Dhurumtollah Street
CALCUTTA-13

కాంతులు, యెదురుగుండా యీావిడ వింత ప్రవర్తన, నిశబ్దంగావున్న హాలు చాలాసేపట్నుంచి కూర్చుని కూర్చుని అలిసిపోయినట్లుగా అదోమాదిరిగా వున్న వాసంతికి అదేదో కలలో యెక్కడో వంటరిగా కూర్చుని ఆలోచిస్తున్న వో దృశ్యంలా అన్పిస్తోంది ఆవిడ ప్రశ్నకేదో సమాధానం చెప్దామని అనుకుంటుండగానే హఠాత్తుగా వెనకనుంచి 'వసూ' అనే పిలుపు విన్పించటంతో ముగ్గురూ వులిక్కిపడి వెనక్కు తిరిగారు 'అరె! మీరా? యెప్పుడొచ్చారు. రేపుగదూ రావాల్సింది గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగిన వాసంతి శేఖరాన్ని చూడటంతోనే ఒక్క పరుగులో దగ్గరకు వచ్చింది. 'మీరు రేపు సాయంత్రంగాని రారనుకున్నాను. యెలా వచ్చారు సంతోషంతో వికసించిన మొహంతో వాసంతి భర్త చెయ్యి తన చేతిలోకి లీసుకోబోయింది. కానీ శేఖరం వాసంతిని గమనించటంలేదు. అతని

జనసామాన్యమునకైన రేడియో...
నమ్మలేనంత సరసమైన ధరలో
ఖరీదైన రేడియోల విశేషాంశములు కలది
క్రొత్త నేషనల్ ఎక్కో జనతా

ధర రు. 125 మాత్రమే; పన్నులు అదనము

క్రొత్త నేషనల్-ఎక్కో 'జనతా'యే మీరు చిరకాలముగా ఎదురుచూస్తున్న రేడియో ! దాని ధర సాధ్యమయినంత తక్కువ అయినా అది ఖరీదైన రేడియో వలె బాగా పనిచేస్తుంది ! దానికయే కరెంటు ఖర్చు కూడ లెక్కలోకి రాదు. అది 230 వోల్టుల కరెంటుమీద పనిచేసే ప్రపంచములోని ఏ యితర రేడియో కంటె తక్కువ విద్యుచ్ఛక్తిని తీసుకొంటుంది !

మీ నేషనల్-ఎక్కో రేడియో డీలరును దానిని ఉచితముగా పెట్టమని వినండి.

నేడే వానితో మీ ఆర్డరును రిజిస్టరు చేయించుకోండి !

మోడలు యు-756 : ఏసి/డిసి సెట్. 2 బ్యాండులు. షార్ట్ మరియు మీడియమ్ వేవ్. 5" 'హై-ఫ్లక్స్' లౌడ్‌స్పీకరు. ఇప్పటి వరకు ఖరీదైన రేడియోలలో మాత్రమే కనపడే ఆధునిక అంశములు. అందమైన మరూన్ రంగు క్యాబినెట్. మానసూనైజ్ చేయబడినది. ఒక సంవత్సరము గ్యారంటీ కలది.

GRA జెనరల్ రేడియో & అప్లయన్సెస్ లిమిటెడ్
బొంబాయి • కలకత్తా • మద్రాసు • ఢిల్లీ • పాట్నా
బెంగుళూరు • సికిందరాబాదు

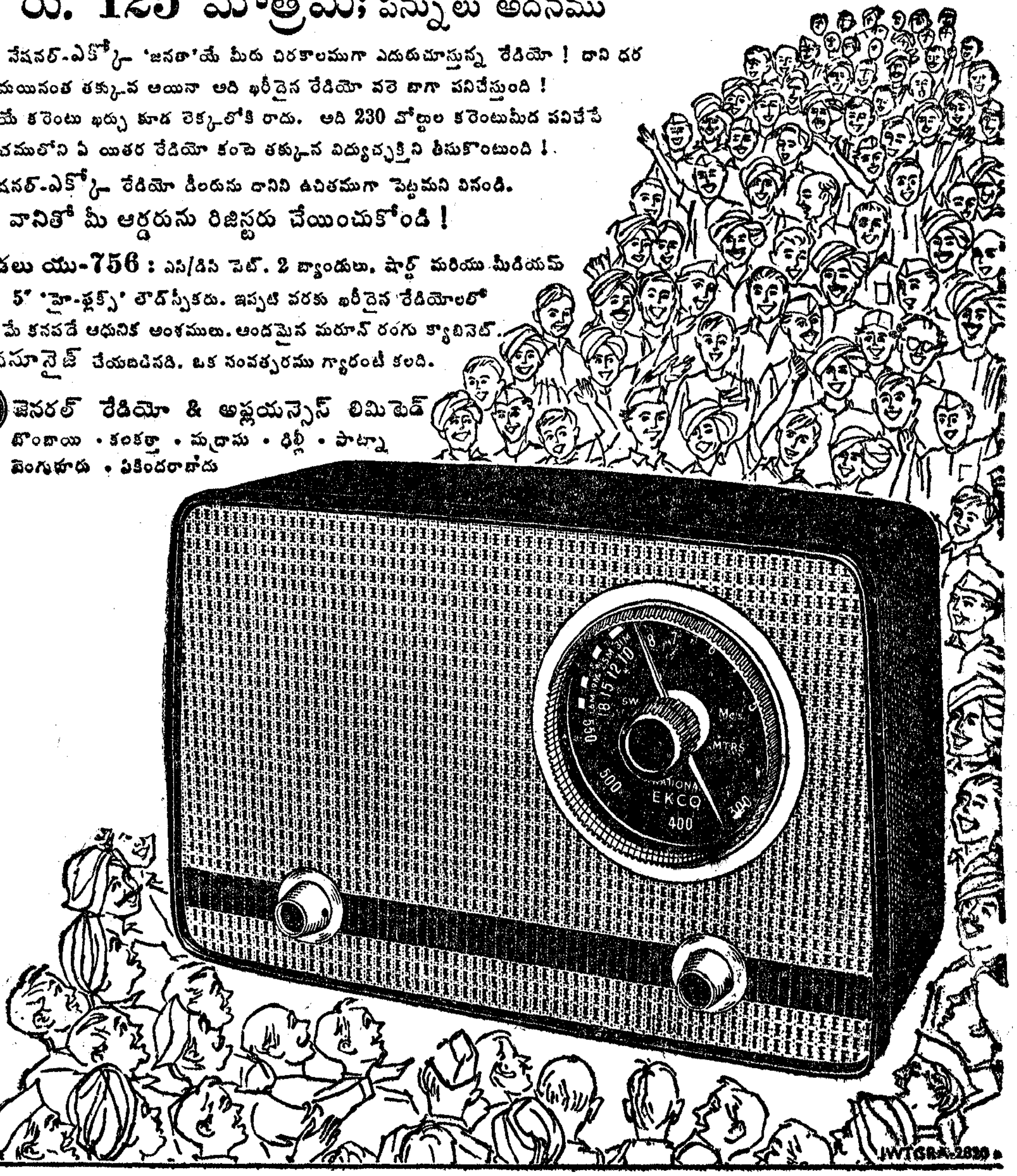

కాళ్ళులు దూరంగా నిలబడ్డ వస్తువుమీద రెప్ప వాల్చకుండా చూస్తున్నాయి. తన చేయి పట్టుకో బోతూ అడ్డుగా వచ్చిన వాసంతిని పట్టి ప్రక్కకు లాగాడు ఆశించని యీ ప్రవర్తనతో తెల్లబోయిన వాసంతి శేఖరం చూస్తున్నవైపుచూసింది దూరంగా రంగు రంగు దీపాలగుత్తిక్రింద నిలబడ్డ అమూల్య తలకొంచంగా ప్రక్కకు ఒరగపెట్టి అదోరకమైన చిరునవ్వుతో ఠీవిగా నవ్వుతూ శేఖరంవైపు చూస్తోంది శేఖరం గూడ చూస్తున్నాడు కానీ బాధగా, అసహ్యంగా, కోపంగా వున్నాయి ఆ చూపులు వాసంతికి అవి పరిచయంలేవు ఒకటికి రెండుసార్లు మూడుసార్లు ఆవిడ వంక శేఖరంవంక కొయ్య బొమ్మలా నిలబడిపోయిన సుకన్యాదేవివంక తల తిప్పి చూసింది వాసంతి

'పద పోదాం' హఠాత్తుగా భార్య భుజంచుట్టూ చేయివేసి తిప్పేస్తూ అన్నాడు శేఖరం.

'అదేమిటి. రండి లోపలికి వెడ్దురుగాని'— చలనం తెచ్చుకున్న సుకన్యాదేవి ముందుకువస్తూ గబగబా అంది

'అక్కర్లేదు ముందు మీరు నాకు చెప్పినట్లయితే వాసంతిని యిక్కడికి రానిచ్చేవాడినికాదు' కఠినంగా జవాబిచ్చిన శేఖరం మరుక్షణంలో వాసంతి చేయిపట్టి ముందుకు గుంజుకుపోయాడు 'యెవరావిడ—యెందుకిలాచేస్తారు' శేఖరం లాక్కొస్తుంటే వచ్చేస్తున్న వాసంతి వెనక్కు తిరిగి చూస్తూ అంది ఆవిడ యింకా అలాగే నిలబడి వుంది కానీ యీసారి మొహంలో ఠీవిగావున్న ఆ చిరునవ్వు లేదు

ఐదు నిమిషాల్లో చేరవలసిన దోవ వదిలి చుట్టు తిప్పి అరగంటకిగాని యింటికి తీసుకురాలేదు శేఖరం దోవలో మళ్ళీ తనే అడిగింది వాసంతి— 'యెవరావిడ—మీకు తెలుసా' అని కానీ శేఖరం జవాబు చెప్పలేదు. పెదవులు బిగించి రోడ్డుని తదేకంగా చూస్తున్నాడు మరోసారి యేదో అడగబోయింది వాసంతి 'నన్ను మాట్లాడించకు ఆవిడ నాకు తెలుసు అంతే' కోపంగా, పెళ్ళయిన తర్వాత మొట్టమొదటిసారిగా గట్టిగా కసురుతూ అన్నాడు శేఖరం వాసంతి కళ్లలో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి మధ్య తనేం చేసిందని అసలు యిలా మధ్యలో క్యాంప్ నుంచి రావటం యేమిటి—పోనీ వచ్చారు. కానీ వచ్చారన్న సంతోషం లేకుండా యిదేమిటి కళ్ళ నుంచి వుబికి బుగ్గలమీదకు జారుతున్న నీళ్ళని తుడుచుకోవటానికి ప్రయత్నించలేదు. తుడుచుకుంటే అతనికి యేడుస్తున్నట్లు తెలుస్తుంది అతను రాగానే తను యెన్ని చెప్పాలనుకుంటోంది! అన్నీ పోయినాయి నిటారుగా కూర్చుండిపోయింది వాసంతి

ఇంటికి వస్తూనే అలవాటు ప్రకారం కారుని గారేజులో పెట్టకుండానే వరండా మెట్లముందు వదిలేసి శేఖరం లోపలికొచ్చి గదిలో కుర్చీలో కూలపడ్డాడు మాట పలుకూ లేకుండా, తనకు సంబంధించనట్లున్న శేఖరాన్ని అలా మొదటిసారిగా చూస్తున్న వాసంతికి అతని దగ్గరకు వెళ్లే సాహసంలేక హాలులో కిటికీ దగ్గర అలాగే నిలబడిపోయింది. యెవరసలావిడ? శేఖరం యెందుకలా అయాడు? వాసంతికి తలపగలగొట్టుకున్నా అర్థం గావటం లేదు

గదిలోకి వచ్చేసిన శేఖరం లైటుఠిసేసి బూట్లు గూడ విప్పుకోకుండా పడకకుర్చీలో వాలిపోయాడు హఠాత్తుగా అతనిలో శక్తిఅంతా పోయినట్లుంది మళ్ళీ అమూల్య యెందుకు కన్పించినట్లు! నాలుగు సంవత్సరాలక్రితం రెండు సంవత్సరాల దాంపత్య జీవితంలో నరకం చూపించి తననికాదని, అసమర్థుడని తీసిపారేసి మరొకరితో కలకత్తా వెళ్ళిపోయిన అమూల్య మళ్ళీ యెందుకొచ్చింది తన జీవితంలోకి ? అమూల్యతో జీవితం కలకత్తానుంచి రాసిన ఆఖరి ఉత్తరం అన్నీ కలిపి తనని, మనశ్శాంతికి దూరం చేసి పిచ్చివాడిలాగ చేసి దేశాలవెంట తరిమినాయి యెలాగో కోలుకున్నాడు పగిలిన హృదయపు ముక్కలు యేరి యిచ్చింది వాసంతి వాటిని వాసంతి అమాయకపు హృదయం సాయంతో అతుకుపెట్టుకుంటున్నాడు. మళ్లీ వచ్చింది అమూల్య అమూల్యని యెదిరించే సాహసం తన కెప్పటికీరాదా? యిప్పుడు మరోసారి పిచ్చివాడ్ని చెయ్యటానికే పని గట్టుకుని వచ్చిందా అమూల్య వాసంతి! పిచ్చి వాసంతి ఇదంతా చూసి యేమనుకుంటుందో! తన మొదటిభార్య బ్రతికివుందని వాసంతికి తెలియదు శేఖరం కుర్చీలో లేచి కూర్చుని 'వసూ' అని పిల్చాడు పిచ్చిపిల్ల అసలే కాస్తంతవాటిని గంపంతగా వూహించుకుని కళ్ళు పెద్దపెద్దవి చేసుకుని చూస్తుంటుంది ఒకవేళ అమూల్య భర్త యిక్కడకు వుద్యోగరీత్యా వస్తే తను యీ వుద్యోగాన్ని, యీ వూరుని వదిలేసి వాసంతిని తీసుకుని యే పల్లెటూరుకైనా పారిపోతాడు 'ఇక్కడ రా! లైటు వెయ్యి' నెమ్మదిగా వస్తున్న అడుగులుచప్పుడు విని మళ్ళీ వెనక్కువాలి పడుకున్నాడు శేఖరం వాసంతి లైటు వేసి యింకా చేతిని అలా స్విచ్‌మీదనేవుంచి శేఖరాన్ని గమనిస్తోంది

'అలా నిలబడ్డావేం—దగ్గరకు రా' చేయిచాపి యిస్తూ అన్నాడు

'మీరలా యెందుకున్నారు' ఆవిడ యెవరు అనే ప్రశ్న మళ్ళీ నాలిక చివరిదాక వచ్చి ఆగిపోయింది

'యెలావున్నాను నాకు ఒంట్లో బాగలేదు అందుకే తిరిగి వచ్చేశాను. నిజం భోంచేద్దాం పద' లేచి సరిగ్గా కూర్చుని వంగి కాలిబూటు విప్పుకుంటూ అన్నాడు

ఆరాత్రి అతను నిద్రపోలేదు వాసంతి గూడ నిద్ర పోలేదు చాలా రాత్రయింతర్వాత మంచం మీద నిద్రలేకుండా అటు యిటూ దొర్లుతున్న అతన్ని చాలాసేపట్నుంచి గమనిస్తున్న వాసంతి లేచికూర్చుని 'వున్న విషయం యేమిటో పైకి చెప్తే కొంతయినా మనశ్శాంతి లభిస్తుంది యే విషయం అయినా భార్యతో చెప్పటానికి జంకెందుకు చెప్పండి మీ ఆనందంలోనే కాదు—మీ బాధలో గూడ నాకు భాగం యివ్వాలి' శేఖరం వాసంతి మాటలకు జవాబివ్వలేదు కాని బోర్లగా పడుకుని దిండులో తలదాచుకుని బాధగా అటు యిటు కదులుతున్నాడు.

"పోనీండి మీకంత చెప్పటానికిష్టంలేకపోతే చెప్పద్దు. మీరు నిజంగా ఒంట్లో బాగాలేకనే తిరిగి

RATNAM'S N-OIL

అంగనరములు బలహీనతి చెంది, చిన్న నైనవో తిరిగి సుధా ప్రకారం అయి వ్రాస్తే సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి కలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

సుల్తాన్ పేటబిల్డింగ్స్, అజంపూరామార్గ్ వద్ద, హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

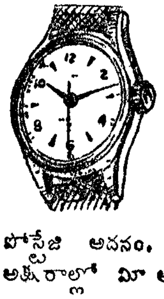

రు. 6 కే

రిస్టువాచి!

15 జ్యూయల్సు రిస్టు వాచీలు 5 సం॥ పూచీ గలవి—చెయిన్ పద్ధతిన రు. 6/—లకే వస్తుంది.

పోస్టేజి అదనం. ఇంగ్లీషులో పెద్ద అక్షరాల్లో మీ అడ్రసు వ్రాయండి:

SWISS WATCH Suppliers,

(A P W) Faridabad, (Punjab)

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు - మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామసూత్రాలు - రూ 3-50

యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు రూ 3 50

సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు - రూ 3 50

అమ్మక రహస్యాలు వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు రూ 6-00

ఉద్యోగదర్శిని - మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ5 00

ఆత్మజ్ఞానము - శరీరానంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు రూ 2-50

పోష్టు ఖర్చులుచితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోస్టుద్వారా మీయింటికి పంపబడును

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర

పాఠకులచేతనూ, పత్రికలచేతనూ,

ప్రశంసింపబడిన

'హరికిషన్' రచనలు

1. పన్నీటిజల్లు (నవల) రూ. 2-50
2. గగనకుసుమాలు (నవల) రూ. 3-50
3. సుమంగళి (నవల) రూ. 2-00
4. రామయ్య సంసారం, పందిరి గుంజలు (నాటికలు) 1-25

పై నాలుగు పుస్తకములూ ఒకేసారి తెప్పించుకొనువారికి మొత్తము ఎనిమిది రూపాయలకూ పోస్టుఖర్చులు మేమే భరించి పంపుదుము మనియార్డర్లు 31-10-61 లోగా చేరాలి

సుబ్బరాయ పబ్లికేషన్స్,

సత్యనారాయణపురం, విజయవాడ-3.

వచ్చినట్లయితే నిద్రపోవటానికి ప్రయత్నించండి" శేఖరం జుట్టులోకి వేళ్ళుపోనిస్తూ ఆప్యాయంగా అంది

ఆడవాళ్లని అనుభవాలు చిత్రంగా యెదిగి పోయేటట్లు చేస్తాయి యెందుకో రెండుగంటల క్రితం తనకి—యిప్పటికీ చాలా తేడా కన్పిస్తోంది వాసంతికి. యేదో పెద్దరికం వచ్చేసింది హఠాత్తుగా. వున్నట్లుండి వాసంతి చేయి తీసుకుని గట్టిగా పట్టుకుని 'నువ్వు నా కీ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పు. నేను యీ వుద్యోగం, యీ డబ్బు లేకుండా యెక్కడికిరమ్మంటే అక్కడకు వస్తావా?' అతనేం మాట్లాడుతున్నాడో వాసంతికి అర్ధంగావటంలేదు శేఖరం తిరిగి సరిగ్గా పడుకుని భార్య చెయ్యి కళ్లకి అన్చుకుంటూ 'చెప్పు వసూ యేదీ మనిద్దర్నీ విడదియ్యలేదని చెప్పు నువ్వు నన్ను పెళ్లిచేసుకున్నావని, యెప్పుడూ నా ప్రక్కవదలనని చెప్పు నా మనశ్శాంతి దూరంకాదని చెప్పు. చెప్పవూ ?' కళ్లు

అమూల్య

మూసుకుని అంటున్న అతను హఠాత్తుగా కళ్ళు తెరిచి రెండుచేతులు చాచి దగ్గరకు లాక్కుంటూ 'చెప్పు—చెప్పు. యెలాటి పరిస్థితులలోనూ నన్ను వదిలిపెట్టివెళ్లనని చెప్పు. అబద్ధం అయినా సరి. యిప్పటికిలా చెప్పు. మనసారా చెప్పు' తమ భుజాలు విరిగిపోతాయోమోనన్నంత గట్టిగా పట్టుకుని పిచ్చిగా చూస్తున్న భర్త కళ్ళలోకి లోతుగా పరీక్షగా చూసింది వాసంతి. అతని కళ్లు దేన్నో ఒకసారి పోగొట్టుకుని మరోసారి పోగొట్టుకుంటానేమో ననే భయంతో వున్నాయి 'ఆవిడెవరో ముందు చెప్పండి' శేఖరం చప్పున వాసంతిని వదిలేసి మొహం ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాడు.

'పోనీ నన్నేం చెయ్యమంటారో చెప్పండి.' మరోసారి కళ్లలో తిరగబోతున్న నీళ్లని బల వంతాన ఆపుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది.

'ఆవిడ అమూల్య'—యెలాగో అన్నాడు శేఖరం.

'అవును అది ఆవిడపేరు అయితే—ఆవిడేమయినా మీ మొదటిభార్యకు బంధువా ?'

'కాదు. అమూల్యే నీకు తెలియదు నా మొదటి భార్య బ్రతికివుందని. నన్ను వదిలేసిపారిపోయిందని' వాసంతికి నోట మాటరాలేదు. 'ఏమిటిది ఏమిటిది' మనసులో యెవరో దిగులుగా యేడవబోతున్నారు. 'ఆవిడ చచ్చిపోలేదూ?' శేఖరం మొహంలోకి చూస్తూ అంది వాసంతికి హఠాత్తుగా నీరసం వచ్చేసింది. 'కాదు యేం చెప్పాలో తెలియక మీ మామయ్యావాళ్లకి చచ్చిపోయిందని చెప్పాను అబద్ధంఆడాను. అందులో నాతప్పులేదు వాసంతీ! వింటానంటే, ఓపిక వుందంటే నీకు వో కథ చెప్తాను' దగ్గరగా లాక్కుని గుండెలకి నొక్కుకుంటూ అడిగాడు శేఖరం

"దీప్ యొక్క శక్తివంతమగు సమృద్ధయిన నురుగు బట్ట పోగుల లోకి చొచ్చుకుపోయి మురికిని మెల్లగా, సులభంగా, చాలా బాగుగా తొలగించి వేయుట ప్రాముఖ్యాంశము. నా కళ్లారా చూచిన నిదర్శనం వల్ల గాని లేకపోతే నేను నమ్మజాలక పోయేదానను. దీప్ చాలా సరసమైన ధరగలది!"

శ్రీమతి రాజమ్ రామక్రిష్ణన్,
మద్రాస్ 31.

దీప్
గోద్రెజ్
ఉత్పత్తి

దీప్‌లో ముంచి-
మురికిని పోగొట్టుకొండి !

'చెప్పండి—' సీరియస్‌గా అంది వాసంతి 'అకస్మాయి వాసంతీ—అయింది నీకని. అదృష్టం అదృష్టం అని తెగమురిసిపోతున్నావే? అది కాస్త ఆరిపోయింది. ఇహ నీ యిష్టం—' వాసంతి మనసులో గట్టిగా అరుస్తున్నారెవరో. 'అబద్ధం—అబద్ధం—యేం కాదు. యిదో కల—కాసేపటిలో కరిగిపోతుంది. అప్పుడు తను లేచి కూర్చుని శేఖరానికి యిదంతా వర్ణించి చెప్తుంది. యింకోళ్ళు పోట్లాడుతున్నారు. శేఖరం చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు.

అమూల్యని అతను యెప్పుడు యెక్కడ చూశాడో సరీగ్గా జ్ఞాపకంలేదు. అప్పటికింకా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాలేదు శేఖరం తండ్రి మద్రాసులో హైకోర్టు వకీల్‌గా పనిచేస్తూండేవాడు. అవి అతను చదువుకునే రోజులు అమూల్య యే కాలేజీలోనూ చదువుకోవటంలేదు ఇంటరు మూడుసార్లు తప్పి యింట్లోనే కూర్చుంది అమూల్య తండ్రి ఎల క్ట్రిక్‌పార్ట్సు అవీ అమ్మే వ్యాపారం చేస్తూండే వాడు కారు, పెద్ద బంగళా, నౌకర్లు చాలా అట్ట హాసంగానే వుండేవారు. వస్తుతః వుత్సాహవంతుడు, పదిమందిని కలుపుకుని యేపని అయినా యిట్టే నెరవేర్చే బుద్ధికుశలతగల శేఖరం కాలేజీలోనేగాక యువతల సాంఘికంగా గూడ మంచిపేరు తెచ్చు కున్నాడు. అమూల్య యేదో పెళ్ళిలో దూరంనుంచి చూసింది శేఖర్‌ని. ఆతర్వాత అనుకోకుండా వెంట వెంట ఒకసారి పుట్టినరోజు పార్టీకి, మరోసారి యేదో పార్టీకి అలా కలుసుకున్నారు ఆఖరికి బాగా పరిచయం యేర్పడింది. అనుకుని చెప్పుకోవాల్సింది మహాబలిపురం ఎక్స్‌కర్షన్ దాని తర్వాత శేఖరం కోరికమీద పక్షితీర్థం చూడటానికి వంటరిగానే శేఖరంతో వచ్చింది అమూల్య ఆపైన సినిమాలకి, బీచ్‌కి తరుచుగా కలిసి వెళ్ళేవాళ్ళు. అమూల్యకి తనంటే యిష్టం. తనకి అమూల్యంటే యిష్టం యిష్టం—కాదా మరి. యెంత ఇష్టంలేకపోతే ఇంత ద్వేషం పుట్టుతుంది పెళ్ళి చేసుకోమని అడిగాడు ఒప్పుకుంది చాలా సహజంగా జరిగిపోయింది. అంతా చాలా అద్భుతమైన జంట—యిలాటివి చాలా అరుదు అని మెచ్చుకున్నారు. తండ్రికి అంత యిష్టం లేకపోయినా గట్టిగా కాదనలేదు అసలే ఆయన గుండెజబ్బుతో బాధపడుతున్నారు యెక్కువ రోజులు బ్రతకబోవటంలేదని విస్పష్టంగా తెలుసు కున్న ఆయన యీ కాస్తలో కొడుకుని బాధ పెట్టటం యిష్టంలేక సరేనన్నారు. ఆర్నెల్లు బాగానే గడిచిపోయినాయి పెళ్ళికాకముందు తనకు కన్పిం చిన అమూల్యలో తను చూసినవి చాలా తాత్కాలిక మైనవని శేఖరానికి అర్థంకాసాగింది. కొంతమంది అంతే నలుగురిలో వున్నప్పుడు వోరకంగా ఒంట రిగా వున్నప్పుడు ఓరకంగా వుంటారు. డబ్బుమీద అమూల్యకిగల విపరీతమైన కాంక్షకి కొన్ని కొన్ని విలు వైన విషయాలని అతి నిర్లక్ష్యంగా తోసిపారేసే మనస్తత్వానికి శేఖరానికి చిరాకు రాసాగింది. దానికి తోడు తండ్రి అనారోగ్యం. ఒకే ఒక్కడైన శేఖరం మీద పంచప్రాణాలు పెట్టుకునివున్న ఆయన కొడు కుని క్షణం అవతలకి యివతలకీ కదలనిచ్చేవాడు కాదు. అది అర్థం చేసుకోలేని అమూల్య—శేఖరం తనని కావాలని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడని బాధపడి యిష్టంవచ్చినట్లు మాట్లాడేది లెక్క లేనట్లు ప్రవర్తించేది. యెంతో వున్నతంగా—ఆదర్శవంతంగా వుంటుంది అనుకున్న అమూల్య యిలా మారటం చూసి శేఖరాని కేంచెయ్యాలో తోచలేదు. అక్కడికీ వోపికపట్టి అమూల్యకి అసలు విషయం అర్థంఅయేలా చెయ్యటానికి ప్రయత్నించేవాడు. దాన్ని చాతకానితనంగా తీసు కున్న అమూల్య వాళ్ళతో వీళ్ళతో శేఖరం పైకి కన్పించేటటువంటి వ్యక్తిగాదని, అతనిలో రెండు రకాలున్నాయని అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోవటంలో తను చాలా బుద్ధితక్కువపనిచేసి ఫలితం అనుభవిస్తున్నా నని అనేది అది ఒక్క శేఖరంతోనే గాదు, స్నేహితులతో, అన్నగార్లతో, తండ్రితో అందరితో చెప్పేది. ఆపైన వాళ్ళు వీళ్ళు రావటం, శేఖరానికి యేదో చెప్పబోవటం, దానితో గొడవలు జరగటం—వదిలేసి పుట్టింటికి వెళ్తానని అమూల్య బెదిరించటం, ఈలోపల తండ్రిపోవటం—శేఖరానికి మతిచెడినంత పనైంది ఓప్రక్క తండ్రిపోయా డనే దిగులు, మరోప్రక్క దాంపత్యజీవితం భగ్న మైందన్న దిగులు, అందరికంటే అతీతంగా ఆద ర్శంగా వుండాలన్న ప్రయత్నంపోయి అందిరికంటే అసహ్యంగా అయిపోయింది అనే ఆవేదన – శేఖరం ఆరోగ్యం పాడయిపోయింది. ఈమధ్యలో మామ గారు, బావమరుదులు వుద్యోగంకోసం ప్రయత్నం చెయ్యమనే వేధింపు. శేఖరం ప్రతిదానికి చిరాకుపడసాగాడు. ఒకరోజు యేదో డబ్బు విష యంలో పెద్ద గొడవ జరిగి అమూల్య తండ్రి దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళిపోతూ పోతూ మెళ్ళో మంగళసూత్రాన్ని తీసి 'నువ్వింత చాతకానివాడివని తెలుస్తే చచ్చినా పెళ్ళిచేసుకునేదాన్ని కాను' అంటూ మొహాన విసిరికొట్టింది ఆ వెళ్ళిపోవటం ఆఖరని అప్పటికే అమూల్య మరొక రితో సంబంధం పెట్టుకుని అతన్ని పెళ్ళి చేసు కోవటానికి సిద్ధంగావుందనీ శేఖరానికి తెలియదు ప్రతిసారిలా అతను అమూల్యను తీసుకురావటానికి మామగారి దగ్గరకు వెళ్ళలేదు. గాయపడ్డ అతని హృదయం కోలుకోవటానికి టైమ్ కావాలంది శేఖరం తనని తను తమాయించుకుని, నిగ్రహం తెచ్చుకుని, అమూల్యని యెలాదారికి తీసుకురావాలో నిర్ణయించుకుని మామగారి దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి అప్పటికి నాలుగురోజుల క్రితమే అమూల్య ప్రసా ద్‌తో కలకత్తా వెళ్ళిపోయింది. వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకునే ప్రయత్నంలో వున్నారని, అతను కొద్ది రోజుల్లో అమెరికా వెడుతున్నాడని—అమూల్య గూడ వెడుతుందని, అనవసరంగా అమూల్యకోసం వెర్రి ప్రయత్నాలు చెయ్యొద్దని—మంచిగా డైవోర్సు యిచ్చెయ్యటం ఉభయకుటుంబాల పరువు ప్రతిష్టలకి మంచిదని ఆయన గట్టిగా అరగంట సేపు లెక్చరిచ్చాడు. కొయ్యబారిపోయిన శేఖరం ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు. 'యెలా చేసుకుంటుంది ప్రసాద్‌ని—తనకి ప్రసాద్ తెలుసు. తనలో లేనివి ప్రసాద్‌లో యేంవున్నాయని అతన్ని చేసుకుంటుంది.

(సశేషం)

పండిత
డి గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
ఆరోగ్యానికి బలానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

క్యాలెండర్లు
నాణ్యమైన ఫోటో ఆఫ్‌సెట్ క్యాలెండర్లకు మమ్ము సంప్రదించండి. క్యాలెండరు బొమ్మలను క్యాలెండరు మ్యాను ఫ్యాక్చర్లకు, ప్రింటర్లకు ప్రత్యేక ధరలకు సప్లయి చేయుదుము.
మంచికమీషనుపై పని చేయుటకు సమర్థులైన ఏజంట్లు కావలెను. వ్రాయండి.
AJANTA ART CALENDER Mfg.Co.
P B 255, MADRAS—1
or P. B 962, Calcutta-1.

యువతీ యువకులకు
మంచి పుస్తకాలు

పగడాలు_	ఆచంట శారదాదేవి	2-50
సంధ్యారాగం_	వింజమూరి లక్ష్మి	1-50
తొణికిన స్వర్గం_	కే. రామలక్ష్మి	2-00
పంకజం_	రమాదేవి	1-25
మనం_మనసంసారాలు_	,,	1-50
తల్లి, బిడ్డ_	దాశి సుభద్రమ్మ	1-50
రాగజలధి_	'లత'	3-00
వరలక్ష్మి_	పి. వి. కృష్ణమూర్తి	2-00
వైకుంఠపాళి_	,,	1-50
నాగరిక_	'సత్య'	1-50
ఇదా నాగరికత?_	రాంగేయరాఘవ	1-25
సహచరులు_	రాజేంద్ర	1-50
నరుడు_	అడివి బాపిరాజు	2-50
జాజిమల్లి_	,,	2-50
దగాపడిన తమ్ముడు_	బలివాడ కాంతారావు	5-00
పెద్ద పెద్ద కళ్లు_	ఉపేంద్రనాథఅష్క్	4-00
దత్తపుత్రుడు_	డా॥ పి. రామమూర్తి	5-00
ప్రతాప రుద్రమదేవి_	కొవ్వలి నారాయణరావు	7-50
మనుషులు_మనసులు_	కె. వి. గోవిందరావు	1-50
గుడిగంటలు_	ఎల్లోరా	1-00

రు. 50ల 20 పుస్తకాలు రు. 40లకే అడ్వాన్సు పంపినవారికి ఖర్చులు భరించి పంపుతాము.
ఆదర్శ గ్రంథమండలి, విజయవాడ-2.

అమూల్య

యద్దనపూడి సులోచనారాణి

(గతసంచిక తరువాయి)

తనకిదాదని అసలు యెలా చేసుకుంటుందో, కోపంతో—అవమానంతో నరనరం కాలిపోతున్న శేఖరం అమూల్యమీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవటానికి ప్రసాద్‌తో పెళ్ళి విఫలం కావటానికి ప్రయత్నాలు చెయ్యసాగాడు. దాదాపు ఒకనెల పోయింతర్వాత అనుకోకుండా అమూల్యదగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో తనమానాన తనని పోనివ్వమని, ఒకవేళ తిరిగివచ్చినా తనతో శేఖరం సుఖపడలేడని—కనీసం యిలా మంచిగా విడిపోనైనా విడిపోతే మళ్లీ యెప్పుడన్నా కలుసుకున్నప్పుడు స్నేహితులుగా పలకరించుకోవచ్చుని రాసింది. దానికి శేఖరం జవాబు రాయలేదు. జవాబు రాయలేదని అమూల్య వూరుకోలేదు. వెంటవెంట అతనికి ఉత్తరాలు రాయటం మొదలుపెట్టింది. వాటిల్లో జీవితంపట్ల తనకున్న అభిలాష, కోర్కెలు, అన్నీ వివరిస్తూ శేఖరంలో తనకు కావలసిన వాటిల్లో యేంవున్నాయో, యేంలేవో వివరిస్తూ రాసేది. ఉత్తరాలు చాలా సహజంగా—హృదయంగా ప్లెయిన్‌గా వుండేవి. వాటిల్లో వేటినీ శేఖరం కాదనలేకపోయేవాడు. ఆఖరి ఉత్తరంలో రాసింది అమూల్య. 'నీలో నేను మొదట చూసినవి యిప్పటికీ యెప్పటికీ వున్నాయి. వాటిని నేను యెక్కడున్నా యే సమయంలో గూడ గౌరవించి అభిమానిస్తాను. కానీ నాకు ముఖ్యంగా కావాల్సినవి నీలో లేవు. అవి వున్నాయని నన్ను నేను మోసపుచ్చుకోలేను. ఒకవేళ అలా మోసపుచ్చుకుందామని అనుకుంటే జరిగే ఫలితం నాకు తెలుసు. అందుకే నేనటువైపు వెళ్లటంలేదు. నాలో లేనివి యేవో నీకు గూడ తెలుసు. నాకు కావాల్సిన విధంగా మారమని నిన్నెలా అడగనో — అలాగే నీకు కావాల్సిన విధంగా నేనూ మారలేను. యిలాగయితే ప్రపంచంలో యెన్ని వివాహాలు జయప్రదం అవుతాయీ అని నువ్వడిగితే నేను జవాబు చెప్పలేను. మనలో నూటికి 90 జీవితాలు త్యాగమనే చక్రంలో ఆకుల్లా తిరిగిపోతున్నాయి. చాలామందికి అసలు జీవితం అంటే యేమిటి, దాన్నెలా అనుభవించాలి అన్న ప్రశ్న లేకుండా బ్రతుకుతున్నారు. అలాటి వాళ్ళకి చెయ్యెత్తి నమస్కరించవచ్చు. వాళ్ళకే బాధలూ వుండవు. కానీ నేనలాటిదాన్ని కాను. నాకు ప్రత్యేకంగా కావాల్సినవి కొన్నివున్నాయి. అవి అందకపోతే పోయినాయి. కాని వాటికోసం నేను ప్రయత్నం చెయ్యకుండా వుండలేను. ప్రసాద్‌ని నేను చేసుకుంటున్నానంటే అతనేదో మహా పొడిచేశాడని—ధీరుడని—అందరికీ అతీతుడనిగాదు. ఒకవిధంగా అతను నీకంటే చాలా తక్కువే. కానీ నీలా అతను జీవితాన్ని నా యిష్టంవచ్చినట్లు అనుభవించటానికి అడ్డురాడు నేనంటే పిచ్చియిష్టం. అంతవరకే తెలుసు అతనికి అదెంత హాయి. నీలా అతను తన ప్రేమతో బంధించాలనిగాని — ఆ ప్రవాహంలో ముంచాలనిగాని చూడడు. శుక్రవారం మేం యిద్దరం న్యూయార్క్‌కి బైలుదేరుతున్నాం నాకు తెలియని లోకాలకు యెగరటానికి ప్రసాద్ నాకు రెక్కలు యిస్తున్నాడు. అంతే. అక్కడన్నుంచి తిరిగి వస్తానని నమ్మకంలేదు. ఒకవేళ తిరిగి వచ్చినా మనిద్దరం కలుసుకుంటాం అనే ప్రసక్తిలేదు. జీవితంలో మన పరిచయానికి గతమేగాని భవిష్యత్ లేకపోవచ్చు. నన్ను క్షమించు నాకు తెలుసు నువ్వు కోరుకున్న విధంగా నేనుండలేకపోయానని. అందుకు నేను దిగులుపడటంలేదు. శలవు" చాలా వివరంగా రాసిన ఆ ఉత్తరాన్ని చాలాకాలం దగ్గర పెట్టుకున్నాడు శేఖరం. అమూల్య అమెరికా వెళ్ళిపోయింది. తనకు ఉద్యోగం దొరికింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాకముందే హైద్రాబాద్ వచ్చేసాడు. తన సంస్కృతికి తన స్వభావానికి సంబంధంలేని నగరం. అనవసరంగా సానుభూతి చూపేవాళ్ళుగాని, జీవితంలో వోడిపోయానని వెక్కిరించేవాళ్ళుగాని, అమూల్యముందు చాతకానివాడవైనావని గుర్తుచేసేవాళ్ళుగాని లేరు. మనసు, మనసుతోపాటు జీవిత విధానాన్ని గూడ మార్చుకుని హైద్రాబాద్‌లో సెటిల్ అయ్యాడు శేఖరం. ఇక్కడెవ్వరికీ అతనికి పెళ్ళయినట్లు తెలియదు. మళ్లీపెళ్ళి చేసుకోమని సలహాయిస్తున్న మిత్రుల్ని తిరస్కరించేవాడు. ఇన్ని విధాలావున్న అతనికి ఆడవాళ్ళంటే విముఖత్వం యెందుకో యెవరికీ అర్థంఅయేదిగాదు. మళ్ళీ ఆడవాళ్ళతో అతని ప్రవర్తన చాలా మృదువుగా ఆకర్షణీయంగా వుండేది. మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకోగలడని శేఖరం కల్లో గూడా అనుకోలేదు.

తర్వాత చాలా కాలానికి వోసారి వో స్నేహితుడు పెళ్లిచూపులకు తోడు రమ్మనమని బందరు దగ్గర ఓ పల్లెటూరికి తీసుకెళ్లాడు ఆ పెళ్ళికూతురే వాసంతి. చాలా శ్రోత్రియ కుటుంబంలో పుట్టిన వాసంతికి పుట్టిన వూరుతప్ప ప్రపంచం తెలియదు. పుట్టుకలో వచ్చిన విజ్ఞానంతప్ప పుస్తకాల ప్రభావం లేదు. అడవిమల్లెలావున్న వాసంతి అమాయకపు మొహంతో—పసిపిల్ల మనస్తత్వాన్ని ప్రతిబింబింపచేసే పెద్ద పెద్ద కళ్లతో, తలయెత్తలేని సిగ్గుతో శేఖరాన్ని మొదటి చూపులోనే ఆకర్షించింది. 'పేరేమిటని', అడుగుతున్న శేఖరమే పెళ్ళికొడుకనుకున్న వాసంతి కళ్ళల్లో మెరుపులు కురిపిస్తూ 'వాసంతి' అంది. ఆ అమ్మాయి యేం చదువుకోలేదని, పైనుంచి వాళ్ళు తన హోదాకి తగినవారుకాదని ఆ సంబంధాన్ని తోసిపారేశాడు శేఖరం మిత్రుడు. తర్వాత తనే స్వయంగా యీ సంగతి తెలియపరుస్తూ తనకున్నవి తెలియపరుస్తూ మీకేమీ అభ్యంతరంలేకపోతే మీ అమ్మాయిని నేను చేసుకుంటానని వుత్తరం రాసాడు.

తిరుగుటపాలో వుత్తరానికిబదులు పిల్లతండ్రి పరుగెత్తుకొచ్చాడు తన మొదటి వివాహాన్ని గురించి స్థూలంగా వివరిస్తూ, ఆ అమ్మాయి పోయిందని మళ్ళీ తనకు పెళ్లి చేసుకోవాలనిపించలేదని యింత కాలానికి వాసంతి తన మనసులో ఆ కోర్కెని కదిపిందని చెప్పాడు. శేఖరం స్థితిగతులు తెలుసుకున్న ఆయన మొహం విప్పారింది పెళ్ళిచూపులుకు రావటం కేవలం అమ్మాయి అదృష్టం అని పదే పదే చెప్పి కళ్లల్లో నీళ్ళు తిరిగినంత సంతోషంపొంది ఆయన తిరుగు మొహంపట్టాడు. మరుసటినెలలో వాసంతితో శేఖరం వివాహం జరిగిపోయింది.

వాసంతిరాకతో శేఖరం జీవితమే మారిపోయింది. చాలాకాలంనుంచి ఆధారంలేక అడ్డ

(42-వ పేజీ చూడండి)

(21వ పేజీ తరువాయి)

మించుగా దాటిపోతున్నది. రవీంద్రుడు వెయ్యి దేవుళ్ళకు ప్రయివేటు మేష్టారు రాకుండా చెయ్యమని మొక్కుకుంటున్నాడు ఇంతలో సరిగ్గా సమయానికి నల్లటిగొడుగు కనిపించింది. రవీంద్రుడి వళ్ళు భగ్గుమండింది. 'రయ్'మని తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళి కడుపు నొప్పిగా వుందని చెప్పుకున్నాడు. ఆ తల్లి కీ కొడుకు కడుపు నొప్పి ఎల్లాంటిదో తెలుసు అందుచేత ఆవిడ తలెత్తి చూడకుండానే జవాన్ను పిలిచి, మేష్టారిని ఆరోజుకు వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పించింది! ఆ మేష్టారికి గొడుగు గుర్తుయిపోయింది!

బాబయ్యగారు భద్రాచలం వెళ్ళినప్పుడు అక్కడి మంచి కొండవాళ్ళు తయారు చేసిన గొడుగులు పట్టుకుని వచ్చారు. వాటికి మేము అడవి గొడుగులని పేరు పెట్టాము. లోపలంతా ఆకూ, అలమూపెట్టి పైన సన్నటి బద్దలతో, పేముబెత్తం అల్లికలా తమాషాగా తట్టలా అల్లుతారు దొరటోపీలా వున్నదాన్ని నెత్తిమీద పెట్టుకుని వెళ్ళిపోవడమే కింద పడిపోకుండా, గడ్డంక్రింద కట్టుకోవడానికి చిన్న తాడొకటి వుంటుంది. పట్టుకోవడానికి కాడా, గిడా వుండదు

మా చిన్నతనంలో రంగు రంగుల పువ్వుల సిల్కు గుడ్డలతో తయారు చేసిన గమ్మత్తయిన గొడుగులు జపానునుండి వచ్చేవి. ఇవి కేవలం విలాసానికే గాని, వుపయోగానికి పనికిరావు ఇవి చాలా అందంగా వుంటాయి చిన్నప్పుడు, గొడుగువేసుకోమంటే నల్ల గొడుగు వద్దక, ఈ పువ్వుల గొడుగులే వేసుకునే వాళ్ళం. సర్కసుఫీటులో పువ్వుల గొడుగులు వేసుకుని, తాడుమీద నడిచే ఫీటుతప్ప మాకేదీ నచ్చేదికాదు! ఎల్లాగూ అల్లాంటి గొడుగులు మనకూ వున్నాయి కదాని, చేంతాడుమీద ఆఫీటు చెయ్యబోయి మోకాళ్ళు చెక్కుకుపోయి, చీవాట్లుతిన్నరోజులూ వున్నాయి! ఇప్పుడిప్పు డీ గొడుగులు మళ్ళా వస్తున్నాయట!

ఆమధ్య పోస్టుమాన్లపని మరీ పైలాపచ్చీసుగా వుండేది! ఏడాదికో గొడుగు సప్లయిచేసేవారు. దాంతో కొందరు గొడుగుల గుత్త వ్యాపారం ప్రారంభించారు ప్రభుత్వం పసికట్టి ఏటికేటికి సప్లయి చెయ్యడం మానేసి రెండేళ్ళకో, మూడేళ్ళకో యివ్వడం ప్రారంభించింది దేవుడికి కూడా సింహాసనంతో పాటు, బంగారుదో, వెండిదో 'ఛత్ర' మొకటి చేయిస్తారు వినాయకుడికి గొడుగులేందే పూజ గడవదు

అత్తయ్య అనంతపురం నుండి వస్తూ, జాకెట్టు గుడ్డొకటి పట్టుకొచ్చింది తీరాచూస్తే ఆగుడ్డనిండా గొడుగులే అద్దకం వాడికి గొడుగు జ్ఞాపకం వచ్చింది కాబోలు! గొడుగులు అద్దాడు! ఒహో! ఎన్ని గొడుగులు! ముడిచిన గొడుగులు, తెరచిన గొడుగులు! గొడుగుమీద గాఢ భక్తిగల మేమా గుడ్డకోసం ఘోరంగా గుద్దులాడుకున్నాం. అక్కయ్య హడలిపోయి "అది అరగజమేనర్రోయ్" అని అరిచింది దాంతో గొడు గొడున ఏడుస్తూ, గొడుగుల గుడ్డను పాపాయికి యివ్వకతప్పిందికాదు!

పడగ గొడుగు ప్రతిభావంతులకుగాని పట్టదు !

అనాదినుండి గొడుగులు హిందూదేశములోనూ, తూర్పుదేశాల్లోనూ వాడకంలో వున్నాయి కాని పాశ్చాత్య దేశాల్లో యివి క్రీ శ 1700 లోనే ప్రవేశించాయి 'జాన్సహాన్‌వే' అనే యూరోప్ దేశస్థుడు, తూర్పు దేశాల్లో పర్యటిస్తూ, విదేశపు వింతల్లో ఒకటిగా యీ గొడుగును తనతోపాటు తీసుకుపోయాడు ఆ గొడుగు వేసుకుని గొప్పగా వీధుల్లో తిరుగుతుంటే, విదేశీయులంతా నెత్తిమీద ఆ గుడ్డేమిటని పరిహసించారు కొందరు కొంటె కోణంగులు రాళ్ళు కూడా రువ్వేవారట కాని అతడు వీటిని లక్ష్యపెట్టకుండా రోజూ గొడుగు వేసుకునే తిరిగేవాడు గొడుగు వుపయోగాన్ని గుర్తించడానికి, విదేశీయులకు వెక్కిరించినంత కాలంపట్టలేదు! దడదడా గొడుగులు వుపయోగంలోకి వచ్చేశాయి

కూడు గుడ్డతోపాటు ప్రతి మనిషికి గొడుగూ వుండాలి!

ఈ గడ్డు రోజుల్లో ఏ యెండకా గొడుగు పట్టక పోతే బ్రతకడం కష్టం!

ధర సింహాసనంబు, నభంబు గొడుగు! ★

అమూల్య

(20-వ పేజీ తరువాయి)

దిడ్డంగా పాకుతున్న మనసుకి పెద్ద ఆధారం దొరికినట్లయింది కానీ యిదంతా వాసంతికి తెలియదు. సంభాషణలో మూడొంతులు వాసంతివే వుంటాయి. ఒక వంతులో సగం శేఖరం నవ్వుతూ వుంటాడు. జీవిత తటాకంలో ప్రశాంతతనిపొందిన నీరు తేటగా తేరుకోసాగింది పాత అనుభవాలు అడుక్కివెళ్ళిపోయినాయి పూర్తిగా ధైర్యం కలిగింది అమ్మయ్య అనుకుంటున్న సమయంలో మళ్ళీ రాయి విసరబడింది అమూల్య వచ్చింది ఈసారి నీళ్ళ మలినం అవుతే తేర్చటం తనకి సాధ్యంగాదు అందుకే శేఖరం భయపడ్తున్నాడు అతన్ని మరీ మరీ బాధిస్తున్న విషయం తనమీద అమూల్య ప్రభావం పూర్తిగా పోయిందనుకున్నాడు కానీ అదేంలేదు తాత్కాలికంగా ప్రక్కకుజరిగి ఒదిగివుంది సమయం చిక్కగానే మళ్ళీ వురుకుతోంది పైకి అదీ బాధిస్తున్న విషయం

చాలాసేపట్నుంచీ యేవేవో చెప్తున్నాడు శేఖరం అతని గుండెలమీద అలాగే పడుకుని వింటోంది వాసంతి చెవిదగ్గర టకటకమని గడియారంలా కొట్టుకుంటున్న అతని గుండె—ఒక్కోసారి బాధగా, మరోసారి కోపంగా—యింకోసారి అతిబాధగా రక రకాలుగా మారుతున్న కంఠస్వరం, గదిలో బెడ్‌లాంప్‌నుంచి లేత నీలంగా వస్తున్న కాంతి అదోరకంగావుండి గదిలో వస్తువుల్ని తమాషాగా చేసి చూపుతుంది యివన్నీ కలిసి వాసంతికి యిదంతా అబద్ధం మాయ—శేఖరానికి యింత వెనక గాథ వుండటం యేమిటి పచ్చి అబద్ధం అన్పిస్తోంది. నిజంగానే కథలావుంది.

“నిజం వసూ! నా కిప్పుడు తేలికనిపిస్తోంది నిజంగా నేనింత బాధపడవలసిందిగాని, భయపడవలసిందిగాని లేదేమోకదూ యేమిటి నిద్రపోతున్నావా' ఒక్కమాట గూడా మాట్లాడలేదు యింతసేపట్నుంచి, చెప్పు'—భుజాలుపట్టి లేవదీస్తూ అన్నాడు శేఖరం

“లేదు లేదు మీరు చెప్తున్న కథ వింటున్నాను ” నీరసంగా మళ్ళీ అతని గుండెలమీదకి తలవాలుస్తూ అంది వాసంతి శేఖరం మాట్లాడలేదు. తను తొందరపడ్డాడేమో. వాసంతికిది అర్థం అవుతుందా? చెప్పకుండావుంటే బాగుండేదేమో. అతని చేతులు వాసంతి జుట్టును—బుగ్గల్ని అప్యాయంగా నిమురుతూ వుండిపోయినాయి మనసు హఠాత్తుగా—వేగంగా ఆలోచించసాగింది లేదు లేదు తనమీద అమూల్య ప్రభావానికి బలమేలేదు వాసంతి తనప్రక్కనుంది వాసంతితో జీవితం ముడిపడిపోయివుంది. వాసంతికోసం తను కాని—అమూల్య కోసంకాదు లోకంలో యితరులలో అమూల్య ఒకటి అమూల్య వచ్చి యెదురుగా కూర్చున్నా తను చలించడు అవును నిజం. అమూల్యకి తనంటే యేమిటో యింకా బాగా తెలియాలి వాసంతితో కలసి ప్రస్తుతం తను అనుభవిస్తున్న జీవితాన్ని చూసి యీర్ష్యపడాలి. తనని గురించి ఆలోచించేందుకు ఒక్క సెకను గూడ ఖాళీ కాకుండా వాసంతి ఆక్రమించుకుందని తెలియాలి తను అనవసరంగా ఖంగారు పడ్తున్నాడు. యిది మంచికే వచ్చింది ఒకవేళ యెప్పటికీ అమూల్య యిక్కడేవుండిపోవటం తటస్థిస్తే తను యీ వూరునుంచి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోతాడు. ట్రాన్స్‌ఫర్ కుదరదు, చెయ్యము అంటేనా వాసంతిని తీసుకుని యింకెక్కడికైనా వెళ్ళిపోతాడు. అంతేగాని అమూల్యని వాసంతి నీడ గూడ తొక్కనివ్వడు. ఆలోచిస్తున్న అతను పరధ్యానంగా మరింత గుండెల దగ్గరికి లాక్కున్నాడు

'నే నొకటి అడగనా?' చాలా సేపటికి మొదటిసారిగా మాట్లాడుతూ అతి నీరసంగా అంది వాసంతి.

'యేమిటది చెప్పు ఇహనుంచి నీకు తెలియని విషయమంటూలేదు '

'ఆమె తిరిగిరావటం మీకేమన్నా అన్పిస్తోందా?'

'అంటే?' అర్థంగానట్లు వాసంతి కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగాడు

'అంటే యేంలేదు నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవటంలో త్వరపడ్డాననిపిస్తోందా—మీకు చెప్పండి నేను వేరుగా—పరాయిగా అన్పించటం లేదుగదూ' యిన్నాళ్ళ మన జీవితం యేంకాకుండాపోదుగా మీకు '

'యేమిటి నువ్వనేది?'

'మీరు పడేబాధ చూస్తుంటే ఆమెమీద మీకింకా అభిమానం వున్నట్లేవుంది ఆవిడంటే లెక్కలేనట్లేవుంటే మీ రసలు బాధ పడనేపడరు '

'నీమోహం. అదేంకాదు ప్రపంచంలో నాకున్నది ఒక్కరే అది వాసంతి ఆ వాసంతికి నాకూ మధ్య అడ్డుగా యేదీరాదు. వాసంతి తనంతతాను

నన్నక్కర్లేదంటేతప్ప. నువ్వు చాలా అలసిపోయావు ఊహ పడుకో! నీ కసలిది చెప్పివుండకూడదు నేనొట్ఠి మూర్ఖుడ్ని చూడు నీ మొహంలో యిందాకటి చిరునవ్వులేదు. కళ్ళు గూడ అనుమానంగా భయంగా వున్నాయి. నువ్వు నన్ను నమ్మకపోతే నేనేం చెయ్యలేను వాసంతి. ఆవిడ నాకేంకాదు ప్రపంచంలోవున్న లక్షమందిలో ఆవిడ ఒకత్తి. నువ్వు అనవసరమైన ఆలోచన్లతో మనసు పాడు చేసుకోనని నాకు మాట యివ్వాలి నీ ఆరోగ్యం అసలే సరిగ్గాలేదు ఈ రెండు రోజుల్లో చాలా తీసినట్లు కన్పిస్తున్నావు డాక్టర్ సుశీల వచ్చిందా? యేమంది? వసంత చేతుల్ని తన బుగ్గలికి, కళ్ళకి అన్చుకుంటూ అడిగాడు శేఖరం. ఆఖరిమాటకి వాసంతి మొహంలోకి వెచ్చటి ఆవిరి వచ్చింది. యెలా చెప్పటం అతనికి. ఇప్పుడా—యిలాగా—ఊహు కాదు యిప్పుడు గాదు అనుకుంటు 'పరీక్ష చేసింది. రేపు మీరు ఫోన్‌చేసి అడగండి—' అంది.

'అదేం ? నీకు చెప్పలేదూ.'

'చెప్పలేదు.' అంది వాసంతి నిర్లిప్తంగా.

తెల్లవారుఝామైంది. చల్లటిగాలి కిటికీలోంచి దూసుకొస్తోంది బాగా అలిసిపోయిన యిద్దరూ నిద్రకు ప్రయత్నం చేయసాగారు.

మర్నాడు వాసంతి లేచేసరికి బాగా బారెడు పొద్దెక్కింది. తెల్లగా బాగా మెరుస్తున్న యెండ కిటికీ చువ్వల్ని దూకుకొచ్చి లోపల డ్రాయరు, కుర్చీ, పుస్తకాలు వాటిమీద పట్తోంది. మంచంమీద బద్ధకంగా బరువుగా కళ్ళు తెరిచిన వాసంతికి అంతా కలలో యేదో పెద్ద గొడవజరిగి తను స్పృహ తప్పిపోయినట్లు అన్పించింది. క్షణంసేపు రాత్రి జరిగింది, శేఖరం చెప్పింది అంతా వట్టి కలేననిపించింది. ప్రక్కకు తిరిగిచూసింది కానీ శేఖరంలేడు వళ్ళంతా బరువుగా బాధగా వుంది. జ్వరం తగిలిందని థర్మామీటర్ చూపింది.

వాసంతి లేచి యివతలకు వచ్చేసరికి శేఖరం హాల్లో కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ పేపరు చూసు కుంటున్నాడు మామూలు ప్రకారం అతని స్నానం అయిపోయింది వాసంతి మెల్లగావచ్చి శేఖరం కుర్చీ ప్రక్కన నిలబడింది 'మెలకువ వచ్చిందా? కళ్ళు చాలా యెర్రగా వున్నాయి. యింకొంచంసేపు పడుకోకబోయావా—నిద్ర చాల్లేదులావుందికదూ?' నవ్వుతూ చెయి తీసుకుని యేదో చెప్పబోతున్నాడు శేఖరం. హఠాత్తుగా వాసంతి వంగి మోకాళ్ళమీద కూర్చుని అతని చేతుల్లో మొహం దాచుకుని యేడుస్తూ 'రాత్రి చెప్పిందంతా అబద్ధం కదూ! అబద్ధం అని చెప్పండి నాకు నాకోదో భయం వేస్తోంది' అంది.

శేఖరం క్షణంసేపు మాట్లాడలేదు. తర్వాత చాలా తగ్గుస్థాయిలో చాలా నిశ్చలంగా నెమ్మదిగా 'అవును అంతా అబద్ధమే నీకు కల్పించి చెప్పానులే రాజువాళ్ళు వస్తారు వెళ్ళి మొహం కడుక్కుని రా! యిదేమిటి—వేడిగావుందే వళ్ళు—జ్వరం వచ్చిందా.' హఠాత్తుగా ఆదుర్దాగా చేయిపట్టి లేవదీస్తూ అన్నాడు

వాసంతికి జ్వరం బాగానే వచ్చింది. డాక్టర్ సుశీలకి ఫోన్ చేసాడు ఆవిడ డ్యూటీమీదవుందని—సాయంత్రంగాని రాలేనని యెవరిచేతో చెప్పించింది. ఆరోజు శేఖరం ఆఫీసు మానేశాడు వాసంతి ప్రక్కనే కూర్చుని చాలా మామూలుగా అవీ యివీ చెప్తూ తమాషాలుచెప్పి నవ్విస్తూ కూర్చున్నాడు. వాసంతిని విడిచి కనీసం ముందుహాల్లోకిగూడ వెళ్ళలేదు. యిష్టంలేకపోయినా శేఖరంకోసం చారూ అన్నం తింది వాసంతి.

బాగా పన్నెండయింది. తన మంచంప్రక్కన వాలుకుర్చీలో కూర్చుని యేదో పుస్తకం తిరగేస్తున్న శేఖరాన్ని వున్నట్లుండి అడిగింది. 'ఆవిడ సుకన్యాదేవికి తప్ప యిక్కడ యింకెవ్వరికీ తెలియదా?' అని. 'తెలియదు. నువ్వింక ఆ ప్రసంగం యెత్తొద్దు' గంభీరంగా అన్నాడు శేఖరం పుస్తకం తిరగేస్తూ.

వాసంతి ఆపైన మాట్లాడలేదు. శీతాకాలపు మధ్యాహ్నం 12 గంటలు దాటుతుండగానే యెండ తిరిగిపోతోంది. సన్నగా వీస్తున్న గాలికి గుమ్మానికున్న కర్టెన్ కదులుతోంది. గదిలో గోడమీద పాకిన వాటర్‌ప్లాంట్ ఆకుల్ని కిటికీలోంచి వచ్చిన పిచ్చిక ఒకటి పొడిచి తుంపాలని ప్రయత్నం చేస్తోంది. మధ్యాహ్నం చాలా దిగులుగా యేదో పోగొట్టుకున్న దానిలావుంది. మోచేయి దిండుమీద ఆన్చి పడుకుని చేతిలో పుస్తకాన్ని తిరగేస్తోంది వాసంతి యేదో చప్పున అయిపోయి జరగవలసిందేదో జరిగిపోతే బాగుండుననిపిస్తోంది. నాటకంలో సీనుకీ సీనుకీ మధ్య యింటర్వల్‌లా వుంది. ఇంతలో ఫోన్ మోగింది. 'సుశీల' అంటూ శేఖరం లేచివెళ్ళి రిసీవర్ తీసాడు. అంతవరకూ పుస్తకం తిరగేస్తున్న వాసంతి కళ్ళెత్తి అతని మొహంలో మారబోయే భావాలకోసం పరీక్షగా చూస్తోంది. సుశీల చెప్పబోయేదేమిటో వాసంతికి తెలుసు. కానీ యిప్పుడీ సమయంలో—యిలా—సుశీల చెప్పకుండావుంటే బాగుండు. అసలు యింకెవరయినా అయితే బాగుండునని పిస్తోంది.

గురువు:-రాస్కెల్! కొంచెం కూడా తెలివిలేనట్లుందే! పశువుతో సమానంగా వున్నావు.

బాలుడు:-ఆ విధంగా తిట్ట కూడదు సార్. మీరు మా గురువులు గదా!

జి. వి. శ్రీధర్ (మద్రాసు)

'హలో' అన్నాడు శేఖరం రిసీవర్ తీసుకుని

'. . . .' అవతలనుంచి యే స్వరం విన్పించిందో యేమని విన్పించిందో తెలియదు. కానీ హఠాత్తుగా శేఖరం మొహంలో గబగబా రంగులు మారాయి కంఠస్వరం గూడ మారింది. ఫోన్ వైర్‌ని చేత్తోసాఫ్‌చేస్తూ చాలా గంభీరంగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడు. 'ఇందులో క్షమార్పణ ఏమీలేదండి రాత్రి నా ప్రవర్తనకి నేనే చెప్పుకోవాలి యేదయినా ముందుగా కొంచం యేమాత్రం తెలిసినా అలాటి సంఘటన జరిగేదికాదు ఇందులో మీకు తెలియని రహస్యం యేంలేదు''

'. . . . . . .' మళ్ళా అవతలనుంచి యేదో విన్పించింది.

'అబ్బెబ్బె! మీమీద కోపం యెందుకు? యేమిటి? మాట్లాడాలంటోందా? క్షమించండి మా యిద్దరికీ గతమేతప్ప భవిష్యత్తు లేదన్నానని చెప్పండి. యెప్పుడూ యెలాటి పరిస్థితుల్లోనూ మామధ్య మాట్లాడవలసిన మాటలేంలేవు. ముందు నా యీ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పండి ప్రసాద్ కిక్కడకి ట్రాన్సఫర్అయిందా!. . . . అహా! అలాగా! నేను ఒకవేళ ట్రాన్సఫర్ అయిందేమో అనుకుంటున్నాను. ఇందులో మీ దగ్గర దాచవలసిందేమీలేదు. ఒకవేళ వాళ్ళు వుద్యోగరీత్యా యిక్కడికివచ్చినట్లయితే నేను రేపే ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటున్నాను మేం యిద్దరం ఒక వూళ్ళోవుంటూ తెలియకుండా వుండటం అసంభవం.

'. . . . . .'

'ప్రస్తుతం వాసంతికి తెలియని విషయం అంటూ లేదండి. నిన్నరాత్రివరకు తెలియదు కానీ మీయింటి దగ్గర్నుంచి వచ్చింతర్వాత అంతా చెప్పేసాను ఇప్పుడు నాకు చాలా తేలికగావుంది'' నిట్టూర్పు విడుస్తూ అన్నాడు శేఖరం మంచంమీద కూర్చున్న వాసంతి రెప్పవాల్చటంగూడ మర్చిపోయి తదేకంగా భర్తని గమనిస్తోంది

'లేదండీ! మీరు గట్టిగా చెప్పండి, మాకు కలుసుకోవాల్సిందిగాని, మాట్లాడుకోవాల్సిందిగాని యేమీలేదని నేను వుంటాను. అవును ఆఫీసుకు వెళ్ళలేదు. వాసంతికి ఒంట్లో బాగాలేదు ఫోన్ చప్పుడు చేస్తూ పెట్టేసాడు శేఖరం. అంతవరకు శేఖరంవంక పరీక్షగా చూస్తున్న వాసంతి చప్పున తలతిప్పుకుని కిటికీలోంచి బైటకు చూస్తున్న దానిలా కూర్చుండిపోయింది

తిరిగివచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్న శేఖరం చాలాసేపటి వరకూ యేం మాట్లాడలేదు పుస్తకం తిరగేస్తూ యేదో ఆలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు వాసంతి గూడ యేం మాట్లాడలేదు నాలుగుదాటిపోయింది. రాజు తెచ్చి కాఫీ యిస్తుండగా శేఖరం తనే అన్నాడు. 'ఇదుగో చూడు రాజూ! దబ్బున యేదయినా టిఫెన్ చెయ్యి లేకపోతే బజారుపోయి యేవైనా పళ్ళు తీసుకు రా! కాఫీచేసి ఫ్లాస్కులో పోసివుంచు. మేం అలా డ్రైవ్‌కి పోతున్నాం. తిరిగివచ్చేసరికి కొంచం ఆలస్యం అవుతుందేమో!' రాజు సరేనని తలూపి వెళ్ళిపోయాడు. వాసంతివైపు చూడకుండానే కాఫీ తాగుతూ 'నువ్వు త్వరగా తయారు కావాలి వసూ' ఇలా యింట్లో కూర్చోవటం నాకు బాగాలేదు అలా హిమాయిత్ సాగర్ పోదాం. రాజుని క్యారియర్‌తో భోజనం కూడ పెట్టమంటాను కారులో యీ రాత్రికి తిరిగి రావద్దు. నువ్వు కొంచం మొహం కడుక్కుని బట్టలేసుకో!' శేఖరం మాటలు పొంతం పూర్తికాక మునుపే టెలిఫోన్ మోగింది. కాఫీ తాగుతున్న శేఖరం ప్రశ్నార్థకంగా ఫోన్‌వైపు చూసాడు కాఫీతాగటం మానేసినవాసంతి శేఖరం మొహంలోకిచూడ సాగింది.

కాఫీతాగడం పూర్తిచేసి నిదానంగాలేచి వెళ్ళి రిసీవర్ తీసుకొన్నాడు "హలో" అంటూ

వాసంతి చేతిలో కప్పు అలాగే పట్టుకుని భర్త మొహంలోకి మళ్లీ రెప్పవాల్చకుండా చూడసాగింది.

'యెవరు?' కొంచం కటువుగానే అడిగాడు శేఖరం.

'.....'

'ఓ! డాక్టర్ సుశీలా! నమస్తే. నమస్తే అయిందా డ్యూటీ' శేఖరం మొహం ప్రసన్నమైంది అంతవరకు చూస్తున్న వాసంతి చప్పున దృష్టి అంతా కాఫీమీదకు మరల్చుకుని జాగ్రత్తగా తాగుతున్నట్లు తాగసాగింది. యిప్పుడా యిప్పుడా — వాసంతి గుండెలు కొట్టుకొంటున్నాయి

'యేమిటీ— బహుమతా — బహుమతేమిటి? అహ—వాసంతి నాకేం చెప్పలేదే—' వెనక్కు తిరిగి వాసంతివైపు చూస్తూ అన్నాడు అప్పటికే కాఫీ తాగడం పూర్తిచేసిన వాసంతి కప్పు వంగి క్రిందున్న స్టూలుమీద పెట్టేసి పుస్తకంలో తలదూర్చుకొని బొమ్మలు చూడసాగింది

'అడగమంటారా?' ఆగండి అయితే— మౌత్ పీస్‌ని అరచేత్తోమూసి 'సుశీల తనకి బహుమతి రావాలంటుందేమిటి వసూ—దేనికి?' అన్నాడు

'యేమో నాకు తెలియదు. ఆవిడనే అడగండి. రక్తంఅంతా ఒక్కసారి మొహంలోకి వచ్చేసినట్లున్న యెర్రబడిన మొహాన్ని మరింత దించేసుకుంది వాసంతి

'మిమ్మల్నే అడగమంటోంది' మళ్లీ ఫోనులో మాట్లాడ్తూ అన్నాడు శేఖరం

'ఆ! యేమిటి సరీగ్గా వినపడడంలేదు ఓ యేమిటి మీరనేది నిజం సుశీల చెప్తోంది నిజమేనా వసూ. వెనక్కుతిరిగి అడిగాడు శేఖరం. పుస్తకంలో మొహం దించేసుకుంది జవాబుగా వాసంతి

'థ్యాంక్సు సుశీలా మీకు స్పెషల్ పార్టీ యిస్తానని ప్రామిస్ చేస్తున్నాను నేను వుంటాను' ఫోన్ పెట్టేశాడు శేఖరం

ఫోన్ పెట్టేసిన శేఖరం వెంటనే పరుగెత్తుకుని దగ్గరకు వచ్చెయ్యలేదు క్షణంసేపు అలాగే నిలబడిపోయి భార్యనిచూసి ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా వచ్చి మంచంమీద ప్రక్కగా కూర్చున్నాడు.

"నిజమా వసూ! నాకింతవరకూ చెప్పలేదేం?" తన భుజం చుట్టు చెయ్యివేసి అడుగుతున్న శేఖర్ మాటలు వింటూనే వాసంతి చప్పున పుస్తకం వదిలి అతని ఒళ్లో తలదాచుకుంటూ 'రాగానే చెప్పాలనుకున్నాను కానీ టైమ్ దొరకలేదు అందులో యీ గొడవలో అసలెలా చెప్పాలో తెలియలేదు'

'నాకోసం నువ్వింత మంచివార్త దాచుకొనివుంటే నేను నిన్నెంత బాధించానోకదూ! క్షమించు వాసంతి' యేదో అనబోతున్న శేఖరాన్ని చేత్తో వారిస్తూ "ముందు నాకిది చెప్పండి. మీకెలా అన్పిస్తోంది సంతోషంగాలేదూ!"

'దానికి జవాబు కావాలంటే నువ్వు తలెత్తి కళ్లు తెరిచి నా మొహంలోకి చూడాలి.' అదోరకంగా మారిపోయిన కంఠస్వరంతో అంటున్న భర్తకేసి తలతిప్పి కళ్లు తెరిచి చూడబోతున్న వాసంతి చెంపల మీద అప్పటికే నిండిపోయి జారిన కన్నీటి బిందువులు పడ్డాయి వాటిని కొనగోటితో తుడుస్తూ శేఖరం 'ఇంతకంటే మంచివార్త యింకేముంటుంది నాకు—మనలో చాలా సంసారాలు నూటికి దాదాపు తొంభై పిల్లల మూలంగానే నిలుస్తున్నాయి అంటే అతిశయోక్తిలేదు వసూ. మన సంసారం అలాటిది కాకపోయినా' వంగి వాసంతి నుదురుమీద ముద్దు పెట్టుకుంటూ అన్నాడు

బాగా సాయంత్రం అయిపోయింది శేఖరం వసంత తయారయినారు గారేజులో కారు బైటకుతీసి వరండా ముందుకు తేవటానికి వెళ్లాడు శేఖరం హాల్లో శేఖరంకోసం చూస్తూ నిలబడిన వాసంతికి ఫ్లాస్క్, పళ్లు, భోజనం క్యారియర్ కారులోపెట్టి తిరిగి వస్తున్న రాజు 'సుకన్యాదేవి నౌకరువచ్చి యిచ్చి వెళ్లాడంటూ ఒక కవరు యిచ్చివెళ్లాడు కవరు అంటించి వుంది. పైన శేఖరంపేరు వుంది ఇంతలో వాకిట్లోంచి శేఖరం పిలుపు విన్పించింది వచ్చికారులో ప్రక్కన కూర్చుంటూ రాజు యిచ్చిన కవరు ఇచ్చింది 'యేమిటది—' కారు స్టార్ట్‌చేయబోతున్న శేఖరం ఆగి కవరు చించాడు అందులో వుత్తరంవుంది చదువుకున్న శేఖరం పూర్తిచేసి చదవమన్నట్లుగా వాసంతి చేతికిచ్చాడు 'యెవరు రాసింది' ఉత్తరం తీసుకుని చూసింది వాసంతి అది అమూల్య స్వయంగా రాసిన ఉత్తరం అందులో యిలా వుంది:

'శేఖరం!

నిన్ను వదిలిపెట్టి వెడ్తున్నప్పుడు నేను చాలా అదృష్టవంతురాలినని నిన్ను గెల్చానని అనుకున్నాను. కానీ నేను వెళ్తోంది అదృష్టపు శిఖరాలు అందుకోవటానికి కాదని — అఖాతపు లోయల్లో నామరూపాలు లేకుండా జారిపోవటానికని నాకేం తెలుసు! నువ్వెప్పుడూ అదృష్టవంతుడివే! మొదట నన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నప్పుడు లోకం నిన్ను అదృష్టవంతుడివని అంది. నేను విడిచి వెళ్ళిపోయినప్పుడూ అంది. యిప్పుడూ అంటోంది. ఈ కొద్ది సంవత్సరాల్లో నేను మానసికంగా చాలా మారాను కొన్ని వూహలతాలూకు విలువలు గూడ అర్థమైనాయి. అనుభవం చాలా పాఠాలు నేర్పింది నిన్ను విడిచిపెట్టినప్పుడు వెళ్ళిన అమూల్యనికాను నేను. అందుకే యిప్పుడు యిలా హఠాత్తుగా వెడ్తున్నాను నువ్వు హైద్రాబాద్‌లో వున్నావని తెలిస్తే నేనీ ఛాయలకి గూడ వచ్చేదాన్నికాదు తెలియక పాతజీవితాన్ని జ్ఞప్తిచేసుకుని కాసేపు కులాసాగా గడుపుదామని సుకన్యాదేవి యింటికి వెళ్లాను సరీగ్గా అప్పుడే పుట్టినరోజు జరగటం మీరురావటం నా దురదృష్టం. రాత్రి చాలా బాధపడ్డాను ముఖ్యంగా వాసంతి మొహం నన్ను నిద్రపోనివ్వలేదు నాకు ప్రస్తుతం లేనివి—నేను అజ్ఞానంలో కాలదన్నుకున్నవి యిప్పుడు వాసంతికి ఉన్నాయి ఒక్కసారి నీతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించి సుకన్యాదేవిచేత ఫొన్ చేయించాను. గతంతప్ప భవిష్యత్తులేదన్న నా మాటని నాకు తిప్పిచెప్పావు నీకేం భయమక్కర్లేదు నువ్వే ట్రాన్స్‌ఫర్‌కి ప్రయత్నం చెయ్యొద్దు నేనే యీ రోజు సాయంత్రం వెళ్ళిపోతున్నాను, మళ్ళీ యెప్పటికీ కనపడనని వాగ్దానం చేస్తూ

అమూల్యచే ఉత్తరాన్ని ఒకటికి రెండుసార్లు చదివింది వాసంతి అప్రయత్నంగా కళ్లలో నీళ్ళు తిరిగాయి అవి అమూల్యవెళ్ళిపోతోందికదా అనే సానుభూతితో కాదు యేదో పెద్ద ప్రమాదం జరగబోయి ఆగిపోయిందనే సంతృప్తితో, సంతోషంతో. యెప్పటిలా తనూ శేఖరం మిగిలిపోయారుకదా అనే ధైర్యంతో చేత్తో ఉత్తరాన్ని మడిచేసి బైటకు చూసింది వాసంతి కారు హిమాయిత్ సాగర్‌వైపు రివ్వున దూసుకుపోతోంది ప్రక్కనుంచి బంజారా హిల్స్ వెనక్కు భయంతో తప్పుకుంటున్నాయి.

రోడ్డుని తదేకంగా చూస్తూ ఫాస్ట్‌గా డ్రైవ్ చేస్తున్న శేఖరం ఒకచేత్తో డ్రైవ్‌చేస్తూ, రెండో చేయి జాపి వాసంతిని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు అతని కళ్ళల్లో గూడ నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయని అవి నిగ్రహించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడని వాసంతికి తెలియదు ప్రక్కకు తిరిగి భర్త భుజంమీద తలదాచుకుంటూ నిన్న యీ టైమ్‌కి, యీరోజు యీ టైమ్‌కి యెంత అనుభవం పొందాను నేను. ఒక్క 24 గంటల్లో యెంత మారానో!" అంది.

'ఒక్కొసారి అంతే వసూ! 24 గంటలే అక్కర్లేదు 24 సెకన్లు చాలు మారటానికి' నెమ్మదిగా అన్నాడు శేఖరం. ★

ఒక సెట్టిగారు నౌకరుకు ఆరు కానులిస్తూ, యీ కవరు మీద ఆరు కానుల బిళ్ల అంటించి పోస్టు పెట్టెలో పడెయ్యరా అన్నాడు. కొంత సేపయిన తరువాత నౌకరు ఆరు కానులు తిరిగియిచ్చి 'శేర్‌జీ! నాకు బహుమానం యివ్వండి. మీకు ఆరు కానులు మిగిల్చాను' అన్నాడు.

శేర్‌జీ:- ఎలా మిగిల్చేవురా.

నౌకరు:- ఎవరూ చూడకుండా దాన్ని పెట్టెలో పడేశాను.

మైలవరపు వేంకటయ్య జేశ్‌బాబు
(పెద్దాపురం)